

Til
Qeqqata Kommunia

Dokumenttype
Rapport

Dato
Februar 2018

VEJ MELLEM KANGERLUSSUAQ OG SISIMIUT NATURRAPPORT OVER FELTARBEJDE 2015 OG 2016

VEJ MELLEM KANGERLUSSUAA OG SISIMIUT NATURRAPPORT OVER FELTARBEJDE 2015 OG 2016

Revision **2**
Dato **2018-02-25**
Udarbejdet af **Peter Mæhl, Jens Aamand Kristensen og Henrik
Larsen**

Kontrolleret af **Hanne Fogh Vinther og Ole Riger-Kusk**
Godkendt af **Ole Riger-Kusk**
Beskrivelse **Naturrapport over feltarbejde udført i forbindelse med
forundersøgelse for grusvej mellem Kangerlussuaq og
Sisimiut.**

Ref. 1110000115/I0085-4-ORK.WP

INDHOLD

1.	INDLEDNING	1
2.	METODER	1
2.1	Eksisterende materiale	1
2.2	Feltarbejde	1
3.	NATURFORHOLD I SISIMIUT KOMMUNIA	2
3.1	Landskab og geologi	2
3.2	Natur	3
3.3	Flora	12
3.4	Fauna	15
4.	DE UNDERSØGTE OMRÅDER	20
4.1	Feltundersøgelser	20
4.2	Fugle	101
4.3	Pattedyr	104
5.	REFERENCER	106

BILAG

Bilag 1

Floralister

Bilag 2

Grønlandsk Blisgås

1. INDLEDNING

Denne rapport beskriver feltarbejde udført i forbindelse med udarbejdelse af VVM-redegørelsen for etablering af naturvej mellem Kangerlussuaq og Sisimiut. Feltarbejdet er udført i henhold til Terms of Reference /1/. VVM-redegørelsen er efterfølgende delt op i strækningen to strækninger: Den ene forløb tager udgangspunkt i den planlagte vej fra Kangerlussuaq til en ny havn ved fjorden og slutter ved Kangerluarsuk Tulleq (felt 10-65). Den anden del omfatter strækningen fra Kamgerluarsuk Tulleq til Sisimiut (felt 65-70).

Den 14. - 28. august 2015 og 26. juli - 5. august 2016 er der udført forundersøgelse af trace for kommende vej fra eksisterende vej anlæg i Kangerlussuaq med udgangspunkt fra masteområde ved Kelly Ville og afslutning i Sisimiut. Strækningen har en længde på ca. 124 km. På delstrækninger følges den eksisterende vandresti fra Kangerlussuaq til Sisimiut.

Tracéet anvendt til forundersøgelsen er udført på baggrund af skitse materiale udleveret af Qeqqata Kommunia. Det forventes, at projektet vil omfatte anlæg af et ATV-spor, der senere kan udvides til en egentlig grusvej. For at vurdere den maksimale påvirkning fra gennemførelse af projektet er der derfor taget udgangspunkt i, at der bliver tale om en egentlig grusvej.

Grusvejen anlægges med dimensionerne 4 m bred vejbane plus ½ m rabat i hver side. I forbindelse med større forhindringer vil der blive behov for terrænreguleringer og sprængningsarbejder. Materialer til sporet vil som udgangspunkt blive tilvejebragt ved udgravning af materialer i eller langs vejtracéet. Omfanget af råstoffer til etablering af vejen er endnu ikke kendt. Det vurderes dog, at fyldmasserne kan indvindes i og langs vejtracéet.

Forundersøgelsen er udført for Hans Holt Poulsen, Qeqqata Kommunia, af Peter Mæhl, Rambøll, Henrik Larsen, Rambøll og Jens Aamand Kristensen, Rambøll.

2. METODER

2.1 Eksisterende materiale

De foreliggende oplysninger om naturindholdet i området mellem Kangerlussuaq og Sisimiut er ret uensartede og præget af store forskelle i detaljeringsgrad. Visse mindre områder har gennem tiden været genstand for en række forskellige undersøgelser og er beskrevet i beretninger og publikationer. Det gælder især indlandet nær lufthavnsområdet i Kangerlussuaq, der gennemgående er forholdsvist velundersøgt, medens naturværdierne langs store dele af det centrale område kun er undersøgt og beskrevet i hovedtræk. Hvor der foreligger historiske data er disse inddraget i vurderingen af naturkvaliteten i indeværende rapport.

2.2 Feltarbejde

I forbindelse med indeværende vurdering er der foretaget en systematisk gennemgang af det område, hvor det nye vejforløb ønskes anlagt. Der er udelukkende foretaget en undersøgelse af selve vejforløbet samt de nærmeste omgivelser til vejforløbet. I forbindelse med projektet er der forud for undersøgelsen taget et særligt hensyn for at undgå de mest værdifulde naturområder, hvorfor en række af de mere sjældne arter, som forekommer i området, ikke er fundet indenfor det planlagte vejforløb.

Hele vejforløbet er gennemgået, og der er foretaget en vurdering af, hvor de mest værdifulde naturområder befinder sig. Disse områder er gennemgået mere nøje. I tillæg hertil er der for hver ca. 1 - 2 km udlagt en dokumentationscirkel på ca. 5 meter i diameter. Cirklerne er udlagt med

henblik på at dokumentere de forskellige naturtyper, der er i området. I disse dokumentationscirkler er der foretaget en kortlægning af naturtypen samt en grundig gennemgang af botanikken indenfor cirklen.

Feltarbejdet har på baggrund af ovenstående omfattet følgende:

1. Kortlægning og beskrivelse af de forskellige plantesamfund på strækningen. Der er med en afstand af 1 til 2 kilometers mellemrum udlagt dokumentationscirkler med 5 meter i diameter. Plantesamfundene indenfor cirklerne er beskrevet, og der er udarbejdet plantelister. Der er her fokuseret på at finde og beskrive alle de berørte plantesamfund langs strækningen.
2. Kortlægning af hvilke søer og sletteområder på strækningen der er saltpåvirkede. Kortlægningen er foretaget dels ved at smage på vandet og dels ved eftersøgning og kortlægning af salttålede vegetationstyper. I tillæg hertil er det kortlagt, om søerne har afløb, og om der således er de naturgivne forudsætninger for, at saltene i vandet kan opkoncentreres.
3. I forbindelse med feltarbejdet er fuglelivet registreret, idet der er gjort observationer løbende, og der er ligeledes foretaget en eftersøgning af fjer og ekskrementer af gæs. I tillæg hertil er der foretaget en vurdering af områdernes værdi for fuglelivet.
4. I forbindelse med feltarbejdet er der foretaget en registrering af forekomsten af pattedyr. Udover visuelle observationer er inddraget omfanget af dyrevexler og efterladenskaber efter rensdyr og moskusokse.

3. NATURFORHOLD I SISIMIUT KOMMUNIA

3.1 Landskab og geologi

Undergrunden i området udgøres helt overvejende af prækambrisk gnejs. Alderen på grundfjeldet er 2,5 – 2,8 mia. år (dateret med uran/bly-metoden). Områdets overordnede struktur præges i store dele af en omtrent øst-vestlig (NNØ –SSV) orientering, skabt af ældre forkastninger. Disse er efterfølgende blevet uddybet af stærk is- og vanderosion i forbindelse med de langt senere istider, hvor stort set hele området var dækket af is.

Terrænet i området omkring naturvejen ligger gennemsnitligt på koter mellem 200-500 meter og er efter grønlandske forhold nærmest småbakket og isafrundet uden markante profiler. Længere ude mod kysten er der dog mere alpine områder, hvor fjeldene langs den planlagte vej kommer op i koter på op til 1.400 m. Området præges overordnet af lange dalstrøg, der er eller har været egentlige fjorde eller fjordarme, som er blevet afsnøret af den senere nettolandhævning. Nettoændringerne i havspejlshøjden i området har haft særlig stor indflydelse på forholdene i lavlandet. Den øvre marine grænse, dvs. havspejlets højeste beliggende niveau efter seneste istid, ligger gennemgående meget højt, hvilket indebærer, at en stor del af lavlandet er tidligere havbund og kan være præget af marine aflejringer. I det undersøgte område er der således typisk landhævninger på op til ca. 120 meter.

Karakteristiske marine aflejringer er bl.a. ler, silt og sand som findes flere steder i området. De ofte stærkt lerede flader har et højt indhold af kalk, bl.a. i form af rester af kalkskaller fra dyr (muslinger), der levede i det daværende hav. Desuden findes der ofte stadig et højt indhold af salte i jordbunden, som ikke er blevet udvasket, hvilket skyldes den meget lave nedbørsmængde. Flere steder i området er der således balance mellem tilstrømningen af vand til søer og vådområder og nettofordampningen, hvilket indebærer at søerne og vådområderne ligger isoleret i terrænet uden afløb. Flere af disse søer og vådområder består af saltsøer og lerede indlands-salt-enge.

Gennemsnitstemperaturen ligger tilstrækkeligt langt under 0 °C til, at der er permafrost i en stor del af området – om end disse områder er mere usammenhængende i den vestlige del af området.

3.2 Natur

Sisimiut Kommunia er sammensat af en lang række forskellige naturtyper, der ofte danner komplekse mosaikker og jævne overgange. På et tilpas overordnet plan kan de dog sammenfattes i en række hovedtyper, som beskrives i det følgende.

Typerne er opstået i et samspil mellem bl.a. geologisk udgangsmateriale, jordbund, topografi, vandstand og ikke mindst klimatiske forhold. Meget væsentlig for udviklingen af flere af kommunens og navnlig indlandets karakteristiske naturtyper er samspillet mellem det tørre, kontinentale klima, permafrost og aflejringer i form af løss (finkornet sediment) og især de hævdede havbunde med lerede aflejringer, kalkskalindhold og forhøjede indhold af salte. De anvendte plantebavne – både danske og latinske – følger som hovedregel Grønlands vilde planter af Flemming Rune 2011 /3/.

3.2.1 Bræer og iskapper

Vedvarende isdækket land, bræer og iskapper er Grønlands helt dominerende naturtype. Bortset fra indlandsisen findes bræer eller iskapper i Sisimiut Kommunia kun i over 800 meters højde i den nordvestligste og mest alpine del af området.

3.2.2 Klippe og barfjeld

Klippe og barfjeld, dvs. klippe uden jordbund og anden vegetation end laver, er udbredt i den alpine del af kommunen og generelt hvor terrænet er stejlt.

3.2.3 Fjeldmark

Fjeldmark er en samlebetegnelse for forskellige, ofte forblæste områder, hvor der kan være en form for jordbundsdannelse. Her vokser ikke sammenhængende vegetation og i en del tilfælde stort set ingen udover laverne eller arter med en særlig tilpasning fx i form af lave og tætte puder eller tuer. Det kan være sandede, grusede, stenede og blokrige områder af varierende hældning og eksponering. Ofte er der meget tydelig jordflydning eller polygonjordsdannelser. Fjeldmark er mest udbredt i over 3-500 meters højde.

Flere steder, navnlig ved elvlejer ses afblæsningsflader, ofte tidligere marine terrasser, hvor vinden har frit løb og jord, sand og sne flyger væk, kun efterladende de efterhånden tydeligt vind-slebne sten.

Fjeldmark er en meget udbredt naturtype i Grønland, især i højderne og i den nordlige del af landet.

Figur 1. Eksempel på afblæsningsflader ned gennem et bredt dalstrøg øst for Itinnerup Tasersua.

3.2.4 Fjeldheder

Store dele af den bevoksede del af området udgøres af forskellige former for hede, navnlig forskellige typer af dværgbuskheder, dvs. heder, der domineres eller præges af forskellige dværgbuske – især mosebølle (*Vaccinium uliginosum* ssp. *microphyllum*), dværgbirk (*Betula nana*), revling (*Empetrum nigrum* ssp. *hermaphroditum*) samt mosepost (*Ledum palustre* ssp. *decumbens*) og grønlandsk post (*L. palustre* ssp. *groenlandicum*), blågrå pil (*Salix glauca*), arktisk alperose (*Rhododendron lapponicum*) og forskellige lyngarter (bl.a. blålyng (*Phyllodoce coerulea*) og kantlyng (*Cassiope tetragona*)) - samt mosser, laver og forskellige græsser, siv og halvgræsser, ulvefodsarter og en lang række arter af tokimbladede urter.

Hederne og artsfordelingen på dem udviser en tydelig klimatisk betinget forskellighed, hvor også forekomst af permafrost spiller en rolle. Andelen af mosser og navnlig laver er meget lille i den tørreste del af indlandet og øges gennemgående ud mod kysten, ligesom flere arter af busklaver kommer til i den atlantiske del. Det samme gælder gennemgående andelen af lyngarter. I indlandet domineres eller præges hederne især af dværgbirk (*Betula nana*), mens det i tiltagende grad ud mod kysterne er revling (*Empetrum Nigrum* ssp. *hermaphroditum*), der har denne rolle og stedvis er dominerende. Lave eksemplarer af blågrå pil forekommer i de fleste dværgbuskheder i lavlandet. Ene (*Juniperus communis*) findes hist og her på heder og hedelignende vegetation.

I mere fugtige mos- og humusrige og tuede heder, især i den centrale del af indlandet i kommunen, indgår udover dværgbirk, blågrå pil og mosebølle også mosepost, grønlandsk post og arktisk alperose. Her kan bl.a. arter af troldurt være ret markante på hederne i sommertiden. Det gælder især den amerikanske art, labradortroldurt (*Pedicularis labradorica*) (se Figur 2), men også uldhåret troldurt (*Pedicularis lanata*) og lådden troldurt (*Pedicularis hirsuta*) og den mere udbredte laplands troldurt (*Pedicularis lapponica*) og på mere fugtig bund brandtroldurt (*Pedicularis flammea*).

På humusrige steder i bl.a. heder kan i den centrale del af området stedvis træffes den rådløvende orkide koralrod (*Corallorhiza trifida*) /16/.

På leret, hævet havbund med permafrost ses (især i indlandet) ofte komplekse hedesamfund med såkaldte "frostboils" (se Figur 3), hvor frosten får jorden til at kvælde op pletvis (nærmest konvektivt) og give ophav til meget varierede småsamfund, zoneret omkring den blottede jord.

Figur 2. Labradortroldurt (tv) er en nordamerikansk art, som i Grønland fortrinsvis findes på heder i indlandet mellem Paamiut og Qasigiannugit og har en del forekomster i Qeqqata Kommunia, medens laplandstroldurt (th) er almindelig udbredt over store dele af Vestgrønland. Begge arter er fundet langs det undersøgte tracé.

Figur 3. Eksempel på slette med "frostboils" til højre bag søen.

På næringsrig eller mere basisk bund i indlandet træffes dryasheder, hvor grønlandsk fjeldsimmer (*Dryas integrifolia*) kan dominere, men ellers optræder denne art mere spredt. I Kangerlussuaq og enkelte steder i indlandet øst for Akulleq træffes på tørre, sydvendte skrænter pletvis melbærrishede - der domineres af den i Grønland ret sjældne hedemelbærris (*Arctostaphylos uva-ursi* ssp. *coactilis*). Egentlige kantlyngheder, dvs. heder domineret af lyngarten kantlyng (*Cassiope tetragona*), der især er udbredt i den nordlige del af Grønland, ses her kun pletvis i højlandet, dvs. i over 300 meters højde, selvom den også forekommer på nordvendte skrånninger og i randen af frostboils.

Lavheder har åben vegetation, domineret af laver (lichener) med spredte halvbuske og urter som bl.a. fjeldfestgræs (*Hierochloë alpina*).

3.2.5 Pilekrat

Grænsen mellem højt voksende dværgbuskhede med pil og pilekrat er ret flydende, især ind mod indlandet, men hvor pilen bliver over ca. ½ m høj tales almindeligvis om krat. Krattene udvikles hvor der er passende næring, fugtighed og læ. De mest udstrakte kratområder ses i det kontinentale indland, men små pilekrat med indtil 2-3 meters højde, meget sjældent op til 4 meter høje buske af blågrå pil (*Salix glauca*) kan findes over hele kommunen (fig. 4), men udgør kun en meget lille del af det samlede areal. Krattene findes kun i lavlandet i indtil 2-300 meters højde. De højeste ses langs vandløb samt på nordvendte fugtige skrånninger.

Figur 4. Lavt pilekrat langs vestsiden af søen Taseqqata. Krattet er op til 1,5 m højt og består af blågrå pil.

Krattenes bundflora omfatter ofte kratrørhvene (*Calamagrostis langsdorfii*), fjeldkvan (*Angelica archangelica*), storblomstret sommerkonval (*Pyrola grandiflora*), liden sommerkonval (*Pyrola minor*), storblomstret gederams (*Chamaenierion angustifolium*), agerpadderok (*Equisetum arvense*) og femradet ulvefod (*Lycopodium annotinum*) /9/, /16/.

Stedvis er krattene stærkt påvirkede af rensdyrgræsning, navnlig i indlandet, hvor vegetationen stedvis kan være så hårdt bidt, at den pletvis nærmest er erstattet af en græspels ("golfbane"), domineret af arter af rapgræs (*Poa*) og rørhvene (*Calamagrostis*) /9/.

Pilekrat er en almindelig naturtype i den sydlige del af Grønland, men aftager generelt i hyppighed og omfang nordover i landet.

3.2.6 Steppe og græsli

Heder, der mere eller mindre helt domineres af græsser og halvgræsser udskilles ofte som græsli og steppe. Der er overvejende tale om tørre og meget tørre samfund på basisk bund og vegetationstypen er helt overvejende begrænset til indlandet. I den tørre, kontinentale del af kommunen findes således områder med veludviklet steppevegetation, hvor arter som bl.a. steppestar (*Carex supina* ssp. *spaniocarpa*), børstekobresie (*Kobresia myosuroides*), purpurrørhvene (*Calamagrostis purpurascens*) dominerer. Desuden indgår ofte arter som klippepotentil (*Potentilla hookeriana*), tretandspotentil (*Sibbaldia tridentata*), treblomstret pragtstjerne (*Meleandrium trifoliata*) og fjeldbynke (*Artemisia borealis*).

Figur 5. Tretandspotentil (tv) og steppestar (th) vokser på tørre heder.

Steppevegetationen har et rigt insektliv, omend det domineres af få arter som grønlandsk frøtæge (*Nysius groenlandicus*), blomstertægen *Chlamydatus pullus* og cikaden *Psammotettix lividellus* /10/. Steppe er en udpræget indlandsvegetationstype og forholdsvis sjældent forekommende i Grønland.

3.2.7 Sneleje

Flere steder fyger sneen sammen i lavninger og på nordvendte skrånninger i så tykke eller beskyttede lag, at den ikke er smeltet før i juli-august. Disse såkaldte snelejer vil ofte huse en speciel flora. Sneen beskytter planterne mod udtørring og lave frostgrader. De er velbeskyttede om vinteren og har høj fugtighed i en stor del af sommeren, men må så til gengæld klare sig med en kortere vækstsæson (typisk 1 -1½ måned). Nogle typiske arter i de mest udprægede snelejer er dværgpil (*Salix herbacea*), trefingerurt (*Sibbaldia procumbens*) og moslyng (*Cassiope (Harrimannella) hypnoides*). I indlandet findes typiske snelejer fortrinsvis i større højde end 3-500 m, mens de i den atlantiske del også forekommer i lavere højde.

3.2.8 Urteli

Urtelier forekommer stedvis på sydvendte, lune skrånninger og skrænter i fjorde og dalstrøg, hvor der er både gode næringsforhold, et tykt, tidligt smeltende snedække og en vedvarende tilgang hele sommeren af vand fra fjeldet ovenfor. Urtelieerne kan have en overraskende artsrig, frodig og blomsterrig urtevegetation. Her træffes bl.a. fjeldkvan (*Angelica archangelica*), rosenrod (*Sedum rosea*), grønlandsk blåklokke (*Campanula rotundifolia*), orkideerne satyrblomst (*Leucorchis albida*) og grønlandsk gøgelilje (*Platanthera hyperborea*), kildeløvefod (*Alchemilla glomerulans*), sæterevidhedsblomst (*Gnaphalium norvegicum*), smalbladet gederams (*Epilobium angustifolium*) og kirtelærenpris (*Veronica wormskjoldii*).

Urtelieerne er for så vidt en særlig frodig form for sneleje, hvor den beskyttende sne blot smelter tidligt på sommeren. Urtelieer er oftest kun sparsomt udviklede i den tørre, kontinentale del af indlandet. De artsrigeste og bedst udviklede urtelieer ses i den vestlige, oceaniske del af kommunen.

Figur 6. Artsrig urteli med kalkelskende vegetation.

3.2.9 Kær og moser

Kær og moser opstår hvor vandet samles på klippegrund eller forhindres i at sive væk på grund af permafrosten i bunden ("tundra"). Floraen domineres oftest af mosser, halvgræsser, siv og græsser. Smalbladet kæruld (*Eriophorum angustifolium*) og polarkæruld (*E. scheuchzeri*) og starrer, bl.a. mosestar (*Carex rariflora*) og blank star (*Carex saxatilis*) er vigtige arter. Af dværgbueske forekommer ofte tundrapil (*Salix arctophila*), og af tokimbladede urter bl.a. brandtroidurt (*Pedicularis flammea*), vibefedt (*Pinguicula vulgaris*) og solstenbræk (*Saxifraga aizoides*).

Disse vådområder er sjældent af større udstrækning, men ofte i iøjnefaldende på grund af kæruldarternes hvide uldtotter. På grund af den lave nedbørsmængde er der kun få og små moser og kær i indlandet, hovedsagelig i tilknytning til søer og vandløb.

Figur 7. Kær ved bredden af en lille sø.

3.2.10 Vandløb

Vandløb er dels store smeltevandsrige elve fra indlandsisen, dels elve og bække fra søer og andre vandsamlinger. Vandløbene spænder fra små rislende bække til store smeltevandselve, der er helt uklare og grå af opslæmmet materiale fra indlandsisen eller bræerne. Mindre elve, der løber gennem større flader med marine leraflejringer, kan ligeledes i perioder af året være uklare af opslæmmet materiale. I flere elve findes bestande af fjeldørred. Itinneq-området med Oles Lakseelv skal i den forbindelse fremhæves som et meget betydningsfuldt område. Hovedparten af vandløbene, der krydser det planlagte vejforløb, er mindre elve, der ofte er sommerudtørrende. En større elv, Nerummap Qoorua, krydses mellem felt 59 og 60.

3.2.11 Søer og vandhuller

I området findes mange tusinde små og store søer, damme og vandhuller. Søer og vandhuller er åbne vandsamlinger, der kan være dybe og permanente eller lavvandede og midlertidige. Ofte skelnes mellem søer, damme og temporære (midlertidige) pytter /7/. Efter denne skelnen er en "sø" kendetegnet ved aldrig at bundfryse, mens en "dam" er en sø, der er så lille eller lavvandet, at den bundfryser hver vinter. "Temporære pytter" er vande, der kun eksisterer en kortere del af året, fx efter snesmeltningen. Livsbetingelserne i de tre typer er selvsagt meget forskellige. Efter dannelse kan der ligeledes skelnes mellem "terrænsøer", der er udviklet i sænkninger i landskabet og "fjordsøer", der er opstået ved at tidligere fjordarme, er blevet afsnøret som følge af landhævningen efter seneste istid /7/. Det gælder bl.a. området største sø, den ca. 35 km lange Tassersuaq.

De fleste grønlandske søer er næringsfattige, survandede og meget klare og har en meget sparsom plantevækst. Dog findes på især hævet havbund, og generelt i den nedbørsfattige, kontinentale del af området, talrige mere næringsrige og neutrale til basiske småsøer og damme med arter som vandspir el. hestehale (*Hippuris vulgaris*), bukkeblad (*Menyanthes trifoliata*), kragefod (*Comarum palustre*) og forskellige egentlige vandplanter, bl.a. arter af vandaks (*Potamogeton*), akstusindblad (*Myriophyllum spicatum* ssp. *exalbescens*) og blærerod (*Utricularia*).

Figur 8. Mindre sø med bukkeblad langs bredden nord for Eqalugamiarfiup Tasia(tv) og mellemstor sø med hestehale lige øst for Felt 1 ved begyndelsen af det planlagte vejforløb.

De næringsrige søer har ofte et vist insektliv, bl.a. den store grønlandske vandkalv og arter af dansemyg.

3.2.12 Saltsøer og saltholdige søer

Flere steder i den kontinentale del af kommunen findes søer med så højt et indhold af opløste salte og andre ioner, at de kan betegnes som saltsøer eller saltholdige søer. Det forhøjede indhold af salte viser sig bl.a. i en høj ledningsevne (konduktivitet) i vandet. Mens de fleste grønlandske søer kun har et meget lille indhold af opløste ioner og en ledningsevne på ca. 20-100 μmho ($\mu\text{S cm}^{-1}$), har saltholdige søer en ledningsevne på mellem 200 og 700 μmho ($\mu\text{S cm}^{-1}$) og egentlige saltsøer på over 1300 μmho ($\mu\text{S cm}^{-1}$) /13/.

Salte søer kan opstå af principielt tre forskellige måder:

- Som følge af nutidig saltvandstilførsel fra havet,
- Som følge af tidligere havtilstand i området og indhold af salte i vand og jord fra denne tid og endelig
- Som følge af den klassiske saltsøudvikling, som også ses i egentlige ørkenområder, hvor kombinationen af et begrænset opland, fravær af egentlige til- og afløb i forening med særlige klimaforhold (lav nedbør og stor fordampning) og tilførsel af ikke-marine salte fra omgivelserne, fører til en opkoncentrering af salte i søen.

Det er især denne sidstnævnte dannelse af saltsøer, der gør flere af Kangerlussuaqområdets saltsøer så bemærkelsesværdige. De markante saltsøer her ligger over den øvre marine grænse og deres saltindhold stammer, udover fra planter og dyr i søen, fra udvaskning af det omgivende terræn, navnlig fra løss-aflejringer i området /4/. Disse søer er, selvom saltindholdet er højt og pH er høj, oftest næringsfattige og klarvandede.

I princippet skulle en saltsø blive mindre og mindre pga. væskeunderskuddet, men nye forskningsresultater med bl.a. mere nøjagtige dateringer af aflejringer omkring søbassinerne tyder på, at der ikke har været tale om et kontinuert synkende vandspejl, men om et stærkt svingende vandspejl.

De berømteste saltsøer i området er Store og Lille Saltsø samt Brayasø, hvoraf navnlig Store Saltsø og Brayasø har været genstand for en lang række forskellige, videnskabelige undersøgelser. Der er imidlertid flere hundrede søer, som har forhøjet indhold af salte og størstedelen findes i den østlige del af Qeqqata Kommunia /4/.

Brayasø er omkring 22 m dyb på det dybeste sted. Mens de fleste dybe søer har en opblanding af vandmassen på et tidspunkt af året, har denne sø en konstant lagdeling – den er meromiktisk,

dvs. med et springlag, der vedvarende adskiller søens øvre vandlag fra de nedre. De lagdelte sedimenter i denne sø har derfor særlig stor betydning ved studier af klima- og vegetationsudvikling o.l. i de sidste årtusinder /4/. Søerne her, især Brayasø, betegnes som unikke og har deres nærmeste paralleller på Antarktis.

Figur 9. Brayasø (tv) og Hundesø (th) med saltslette foran.

3.2.13 Saltjorde/saltsletter

Flere steder i det kontinentale indland forekommer saltholdig jord, ofte med udfældninger af salt på jordoverfladen. Disse saltjorde/saltsletter ses især på hævet marin bund, men også enkelte steder i tilknytning til saltsøer over den marine grænse. På disse jorder og i tilknytning til saltsøerne og saltholdige søer er registreret en række specielle og sjældne saltelskende og -tålende planter, bl.a. saltensian (*Gentianella detonsa*), steppeannelgræs (*Puccinellia deschampsoides*), grønlandsfrytle (*Luzula groenlandica*), stjerneensian (*Lomatogonium rotatum*), fugleklobraya (*Braya linearis*), canadisk braya (*Braya novae-angeliae*) og rank kodriver (*Primula stricta*). Desuden forekommer ofte strandengsplanterne kærtrehage (*Triglochin palustre*) og strandvejbred (*Plantago maritima*).

Figur 10. Et par karakteristiske plantearter fra saltsletterne: Fugleklobraya (tv) og grønlandsfrytle th.

Saltjorde er generelt meget sjældent forekommende i Arktis, og ses kun steder hvor der er nedbørsunderskud. Tilsvarende dannelser, men uden helt samme flora, findes enkelte steder i det kontinentale indland i Østgrønland og Nordgrønland /9/.

Figur 11. Saltslette ved Braya sø (tv) og Hundesø (th).

3.2.14 Kyst og strand

Størstedelen af Grønlands kyster er klippekyst eller rullestenskyst. Kun i beskyttede områder, hvor der ikke er skrninger af is, findes flere steder naturlige strandenge, såvel som gamle strandvolde og vadeblader, hvor ler- og siltpartikler aflejres under det skiftende tidevand eller fra udstrømmende elve. Kysten er ofte stærkt præget af saltpåvirkningen, af tidevand og stedvis af isskrninger. Strandenge er udviklet enkelte steder, hvor klippekysten ikke er for stejl, og en vis materialeaflejring har fundet sted. Den dominerende plante er ofte strandannelgræs (*Puccinellia phryganodes*). Desuden forekommer i de mindre saltudsatte områder ofte Egedes potentil (*Potentilla egedii*), rankefladstjerne (*Stellaria humifusa*), strandvejbred (*Plantago maritima*) og kærtrøst (*Triglochin palustre*) /9/.

Stedvis er der mindre klitdannelser ved kysterne, ofte med forekomst af dunet marehalm (*Leymus mollis*) og på sandstrande stedvis strandarve (*Honckenya peploides*).

3.3 Flora

Størstedelen af området er dækket af plantevækst, som overvejende er laver (lichener), især skorpelaver, der kan gro på sten og klipper i alle højdelag i området. Når det gælder karplanter, er arealet med sammenhængende vegetation væsentlig mindre og mest fremtrædende i lavlandet. De enkelte naturtyper og deres dominerende arter er nærmere beskrevet i det foregående afsnit om naturtyper. Den klimatiske gradient i området – fra udpræget kontinentalt i indlandet i øst til oceanisk i vest ud mod kysten – er i forening med særlige jordbundsforhold med til at give en meget stor variation i floraen.

På baggrund af botaniske registreringer kan området (Qeqqata Kommunia) opdeles i en vestlig, oceanisk del og en østlig kontinental del, hvor der er nedbørsunderskud. Det er især i den østlige, kontinentale del at områdets mest bemærkelsesværdige naturværdier findes.. Projektområdet ligger inden for både den østlige kontinentale del og den vestlige oceaniske del af kommunen.

Floraen i området (Qeqqata Kommunia) som helhed tæller omkring 300 arter af karplanter og karsporeplanter ud af de omkring 513 arter, der i alt er registreret i Grønland. Artsrigdommen er størst i den kontinentale, indre del af området. Her er der fundet ca. 200 arter af karplanter, mens den oceaniske del kun tæller ca. 165 /9/.

Karplantefloraen er sammensat af arktiske, arktisk-alpine og mere boreale arter (arter der findes i de nordlige regioner på jorden) og tæller såvel cirkumpolare (arter der findes udbredt på den nordlige halvkugle), eurasiske (europæiske-asiatiske) som udpræget vestlige (nordamerikanske) elementer. I Grønland findes 32 arter, underarter og varieteter m.v. som er endemiske for Grønland, dvs. som ikke findes udenfor Grønland, og hvor Grønland vil have et særligt ansvar for at beskytte dem. Af disse findes de 8 i Qeqqata Kommunia (**Error! Reference source not found.**).

Dansk navn	Latinsk navn	voksested
Hvid kattefod	<i>Antennaria affinis</i>	På tør, kalkrig bund el. løss, fortrinsvis i indlandet
Grønlandsk kattefod	<i>Antennaria hansii</i>	I heder og urteveget. På tør, ofte gruset bund. I QK kun på yderkysten.
Rosenvinges kattefod	<i>Antennaria intermedia</i>	I frodige urtelier. I QK kun langs yderkysten.
Grønlandsk svingel	<i>Festuca groenlandica</i>	På mere eller mindre tør bund i heder, elvlejer, fjeldmark.
Grønlandsk annelgræs	<i>Puccinellia groenlandica</i>	Lerede el. sandede, især saltpåvirkede (strande) steder langs fjorde.
Grønlandsk blåøje	<i>Sisyrinchium groenlandicum</i>	Svagt fugtige steppesamfund på sydskrænter
Trådvandaks	<i>Potamogeton pusillus</i> <i>ssp. groenlandicus</i>	Vandplante i næringsrige søer og damme.
Vanhoeffens alperose (Arktisk alperose X Mosepost)	<i>Ledodendron vanhoef-feni</i> (<i>Rhododendron x vanhoeffeni</i>)	På dværgbuskheder i indlandet. Den sjældne krydsning mellem mosepost og arktisk alperose.

Tabel 1. Oversigt over endemiske arter som forekommer i Qeqqata Kommunia.

Udover de endemiske arter findes der en række andre sjældne eller usædvanlige arter af karplanter og forekomster i Qeqqata Kommunia, herunder arter hvor alle eller en stor el. vigtig del af de registrerede, grønlandske forekomster findes i området.

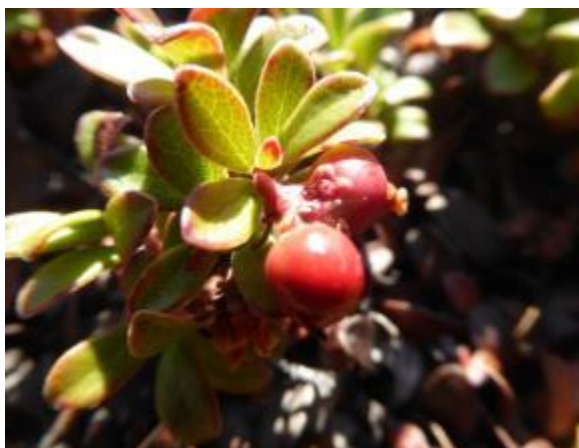
En stor del af disse er oplyst i **Error! Reference source not found.**. Som det fremgår af tabelens bemærkninger, er flertallet af disse knyttet til det kontinentale indland.

Dansk navn	Latinsk navn	voksested
Saltranunkel	<i>Ranunculus cymbalaria</i> (den arktisk montane var. <i>alpina</i>)	Lerede fjord- og saltsøbredder i indlandet.
Sneanemone	<i>Anemone richardsonii</i>	Mellemarktisk, vestlig. Snelejer, urtelier og fugtige krat.
Akstusindblad	<i>Myriophyllum spicatum</i> <i>ssp. exalbescens</i>	Boreal, vestlig. Vandplante. Næringsrige og saltholdige søer og damme i indlandet.
Hårtusindblad	<i>Myriophyllum alterniflorum</i>	Boreal, amfiatlantisk. Vandplante; næringsrige søer.
Islandsk guldkarse	<i>Rorippa islandica</i>	Boreal, cirkumpolar. På fugtig bund langs bredden af søer og damme.
Fugleklobraya	<i>Braya linearis</i>	Lavarktisk-kontinental, amfiatlantisk. På oftest tør, mineralrig bund, græsrig samfund og især bredder af saltholdige søer.
Kanadisk braya	<i>Braya novaeangeliae</i>	Lavarktisk-kontinental, vestlig. På leret, fugtig, kalkrig bund.
Kanadisk Hindeknæ	<i>Spergularia canadensis</i>	Boreal, vestlig. Vokser på saltholdig, leret, udtørrende bund (hævet havbund).
Grønlandsk Kodriver	<i>Primula egaliksensis</i> (<i>forma violaceae</i>)	Lavarktisk-kontinental, vestlig. Lerede-sandede elvlejer.

Rank kodriver	<i>Primula stricta</i>	Lavarktisk-kontinental, vestlig. Saltrig, fugtig bund i indlandet
Hedemelbærris	<i>Arctostaphylos uvaurisi ssp. coactilis</i>	Boreal-kontinental, vestlig. Tørre, soludsatte heder o.l.
Saltensian	<i>Gentiana detonsa</i>	Boreal, østlig. På tørre, stærkt basiske løssjorder, især v. saltsøer.
Spæd ensian	<i>Gentiana tenella</i>	Lavarktisk, østlig. På basisk, ofte saltrig, udtørrende bund.
Storlæbet blærerod	<i>Utricularia intermedia</i>	Boreal, cirkumpolar. Vandplante. I klart, lavt vand i småsøer og damme.
Rundbladet gøgeurt	<i>Rhizomgøgeurt, Amerorchis rotundifolia</i>	Boreal-kontinental, vestlig. Fugtige lavninger i lavt pilekrat og heder på basisk bund i indlandet.
Klægsiv	<i>Juncus ranarius</i>	Boreal, cirkumpolar. Fugtigt ler ved saltsøbredder og nær stranden.
Kærsiv	<i>Juncus alpinus ssp. nodulosus</i>	Boreal, cirkumpolar. Søbredder, fugtig jord i indlandet.
Grønlandsk frytle	<i>Luzula groenlandica</i>	Lavarktisk-kontinental, vestlig. Næringsrige heder, udtørrende lavninger, bredder af saltholdige søer.
Fåblomstret sumpstrå	<i>Eleocharis quinqueflora</i>	Amfi-atlantisk. I kær, ved bække og saltsøer i indlandet.
Violet hundekvik	<i>Elymus violaceus</i>	Lavarktisk-kontinental, vestlig. Tørre, sandede eller lerede steder i indlandet.
Steppeannelgræs	<i>Puccinellia deschampsiioides</i>	Lavarktisk-kontinental, vestlig. Tør, leret og sandet bund og saltsøbredder.
Langbladet vandaks	<i>Potamogeton praelongus</i>	Cirkumpolar. Vandplante. I små, næringsrige søer i det inderste indland.

Tabel 2. Oversigt over andre sjældne eller usædvanlige arter og forekomster af karplanter, som forekommer i Qeqqata Kommunia, herunder arter hvor alle eller en stor eller vigtig del af de registrerede, grønlandske forekomster/af den grønlandske bestand findes i området.

Desuden er der en række arter, hvis syd- eller nordgrænse for deres grønlandske udbredelse løber gennem området, dvs. arter hvis sydligste hhv. nordligste forekomster findes i Qeqqata Kommunia. Det gælder nordlige arter som fx den højarktiske art arktisk kugleskulpe (*Lesquerella arctica*), duftende mangeløv (*Dryopteris fragrans*), Vahls potentil (*Potentilla vahliana*) og smuk potentil (*Potentilla pulchella*) og sydlige arter som fx stjernestenbræk (*Saxifraga stellaris*), skotsk timian (*Thymys praecox*) og rypebunke (*Vahlodea atropurpurea*). Med 'forekomster' menes dokumenterede forekomster, dvs. primært fund med herbariebelæg, som er udmøntet i prikker på Botanisk Museums (GBU's) prikkort. Oplysninger fra /18/, /15/, /12/ samt /8/.

Figur 12. Hedemelbærris (tv) findes i Grønland kun i området ved Kangerlussuaq, og er fundet enkelte steder langs det planlagte vejforløb. Steppeannelgræs (th) er en af de karakteristiske arter på saltsletterne ved Kangerlussuaq.

Ifølge den definition, som anvendes i det arktiske samarbejde "Conservation of Arctic Flora and Fauna", er kriteriet for en sjælden art, at den har færre end 20 forekomster /18/. Oplysninger fra /18/, /5/, /15/, /12/, /6/, /20/, /3/ samt /8/.

3.4 Fauna

3.4.1 Pattedyr

Landpattedyrfaunaen i området omfatter 4 arter: rensdyr, polarræv, snehare samt moskusokse, hvoraf de tre førstnævnte er naturligt forekommende og kan træffes i stort set hele kommunen. Polarulv er ikke kendt fra området og nærmeste forekomster findes i Nordgrønland. Isbjørn forekommer meget sjældent.

Rensdyr er områdets og kommunens mest almindelige landpattedyr, og også jagtmæssigt-økonomisk det mest betydningsfulde.

Området har stor betydning som fødesøgnings- og vandringsområde. De vigtigste, kendte kælvningsområder for rensdyr ligger nærmere isranden, i Isunnguaområdet helt mod øst og nord for Isortoq-elven /18/. Rensdyrene er i kælvningsperioden følsomme overfor forstyrrelser fra menneskelige aktiviteter. Ved forstyrrelser opstår der modstridende motivationer mellem at blive ved kalven og flygte fra faren. Det kan føre til, at specielt unge hunner flygter og efterlader kalven, som går til, hvis de ikke finder hinanden igen.

De grønlandske rensdyrbestande undergår store periodiske svingninger med maxima på 10-25 år skiftende med minima på omkring 35-70 år /19/. Bestanden havde et maximum i 1970'erne, brød sammen sidst i 1970'erne og nærmer sig nu et nyt maximum. Før-kælvningsbestanden i Kangerlussuaq-Sisimiutområdet blev i 2010 opgjort til ca. 98.300 (71.500-132.400) /24/. Den optimale bestandstæthed i området vurderes til 1,2 dyr/km², svarende til en bestand på 31.200 dyr. Der er altså et bestandsoverskud på 67.100 dyr. Det kan derfor ikke udelukkes, at bestanden er på vej mod et nyt sammenbrud.

Figur 13. Rensdyr ved felt 199.

Moskusokse blev sat ud i indlandet ved Kangerlussuaq i 1962. De oprindelige 27 dyr er nu vokset kraftigt til en bestand på 10.000 til 25.000 dyr /25/. Bestanden har siden 1989 været genstand for jagt. Ligesom for rensdyrene gælder det, at kælvningsområderne er særligt følsomme områder, hvor det bør undgås at forstyrre hunner og kalve.

Den udsatte bestand af moskusokse har sit hovedudbredelsesområde i det inderste indland umiddelbart omkring Kangerlussuaq, men bestanden har i takt med, at den er vokset kraftigt, bredt sig i alle retninger og blandt andet til Sisimiut, hvor der f.eks. er der set moskusokse i fjeldene ved lufthavnen og ved bunden af Kangerluarsuk Tulleq. Dyr fra denne bestand er også sat ud i det øvrige Vestgrønland syd herfor.

Figur 14. Moskusokser fra området omkring dalstrøget nord for Blindelven.

3.4.2 Fugle

Området huser de fleste karakteristiske, grønlandske fuglearter.

Særlig stor betydning har området for bestanden af grønlandsk blisgås (*Anser albifrons flavirostris*). Denne underart af blisgås har vinterkvarter i Irland og Skotland og flyver derfra via Island til Grønland for at yngle. Den yngler kun i Vestgrønland mellem Nuuk (64°N) og Upernavik (73°N). Gæssene opholder sig i gennemsnit 11 dage på rastepladserne inden de trækker videre til deres ynglepladser /17/. Efter ankomsten til Grønland i begyndelsen af maj er gæssene, navnlig hunnerne, helt afhængige af at kunne genopbygge fedtreserverne inden selve ynglesæsonen. Derfor spiller adgangen til gode rastepladser med velegnede og næringsrige urter en afgørende rolle for deres ynglesucces. På rastepladsen æder gæssene især overvintrende skud af smalbladet kæruld og rank star, jordstængler af topspirende pileurt og knopper af kærtrehage /17/. En af de vigtigste forårsrastepladser ligger centralt i området, i elvdalen Itinneq ved den nordlige arm af Maligiaq-Fjorden (Figur 134).

På denne plads raster en væsentlig del af den grønlandske ynglebestand i løbet af maj måned /17/. Blisgåsens bevaringsstatus i Grønland er ugunstig, fordi bestanden er i stærk tilbagegang, og det samlede antal udgør nu ca. 18.000 individer. På den grønlandske rødliste klassificeres den som 'moderat truet'. Tilbagegangen skyldes formentlig forringede kår om foråret ved ankomsten til Grønland (forlænget snedække) som medfører, at mange gæs er i for ringe kondition til at yngle eller gennemføre en ynglecycelus. Det kan ses, at reproduktionen er meget ringe ved at observere andelen af unge fugle på overvintringspladserne i Irland og UK /21/.

Omvendt er canadagåsen (*Branta canadensis*) i fremgang i Grønland og den er nu en almindelig ynglefugle mellem Sisimiut og Upernavik. Populationen vurderes nu at være væsentlig større end populationen af grønlandsk blisgås. Canadagåsen overvintrer langs den nordamerikanske østkyst og ankommer en smule senere til Grønland om foråret end blisgåsen. Udbredelsesområdet er omtrent det samme som blisgåsens, og arterne yngler begge ved bredden af søer i fjeld- og sletteområder. Der er tegn på, at de to arter konkurrerer om føde og plads, og at det er canadagåsen, der fortrænger blisgåsen.

Figur 15. Canadagæs på skråningen ned mod Eqalugamiarfiup Tasia. Foto Hans Holt Poulsen, Qeqqata Kommunia.

Blandt øvrige fuglearter forekommer islom (*Gavia immer*) ved større søer bl.a. ved Amitsorsuaq, og rødstrubet lom (*Gavia stellata*) med spredte ynglepar i området.

Figur 16. Islom.

Gråand (*Anas platyrhynchos*) er almindeligt forekommende, men også havlit (*Clangula hyemalis*), edderfugl (*Somateria mollissima*), strømmand (*Histrionicus histrionicus*) samt toppet skallesluger (*Mergus serrator*), der yngler i søer og ved kyst og fjord, findes i området.

Af rovfugle findes vandrefalk (*Falco peregrinus*), der er yngltrækfugl i Grønland, med en del par i området, bl.a. langs søen Amitsorsuaq og langs Kangerlussuaqdalen. Reden anbringes på hylder på høje, bratte fjeldsider (hamre). Jagtfalk (*Falco rusticolus*) er fåtallig i området. Havørn (*Haliaeetus albicilla*) er ynglestandfugl og opholder sig om vinteren i tilknytning til isfri vande i kommunen. Enkelte ynglepar findes i området, bl.a. i nærheden af Sarfannguit. Reden anbringes på hyl-der på bratte fjeldsider.

Figur 17. Hun af vandrefalk i østenden af Itinnerup Tasersua.

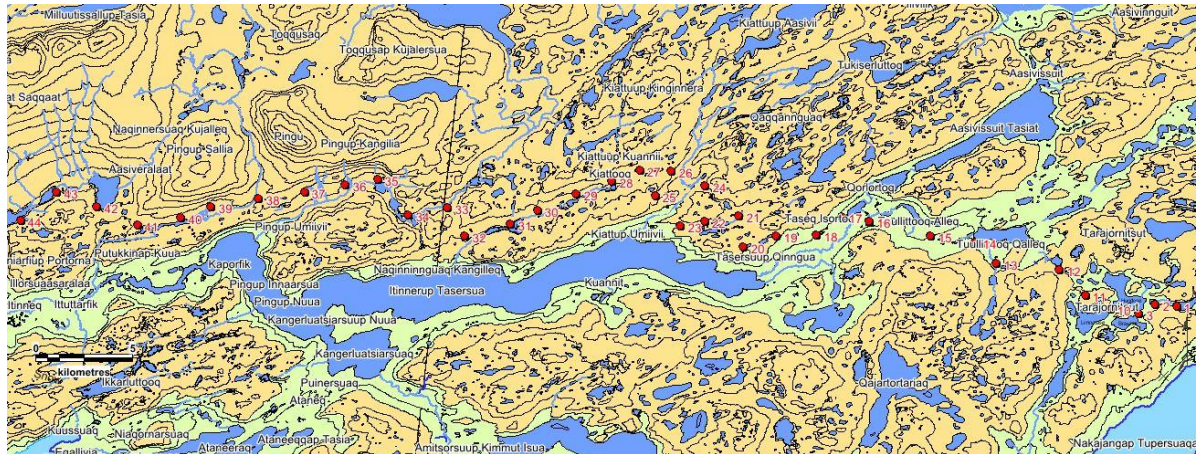
Fjeldrype (*Lagopus mutus*) er udbredt i hele området. Enkelte vadefugle yngler spredt i området bl.a. stor præstekrave (*Charadrius hiaticula*) og sortgrå ryle (*Calidris maritima*). Af svømmesnepper yngler odinshane (*Phalaropus lobatus*) i små næringsrige søer og damme. Mågefugle som alm. kjove (*Stercorarius parasiticus*), svartbag (*Larus marinus*), hvidvinget måge (*Larus glaucooides*), gråmåge (*Larus hyperboreus*) og ride (*Rissa tridactyla*) findes i området.

Ravn (*Corvus corax*) er almindeligt udbredt i hele området og blandt de mindre spurvefugle er stenpikker (*Oenanthe oenanthe*), gråsisken (*Carduelis flammea*), snespurv (*Plectrophenax nivalis*), laplandsværling (*Calcarius lapponicus*) meget almindelige ynglefugle i hele området.

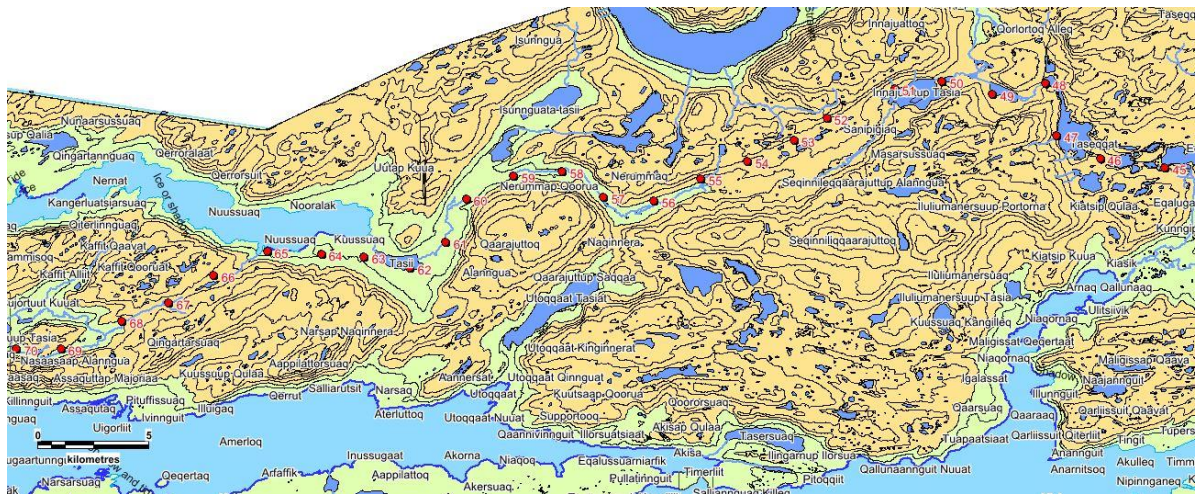
4. DE UNDERSØGTE OMRÅDER

4.1 Feltundersøgelser

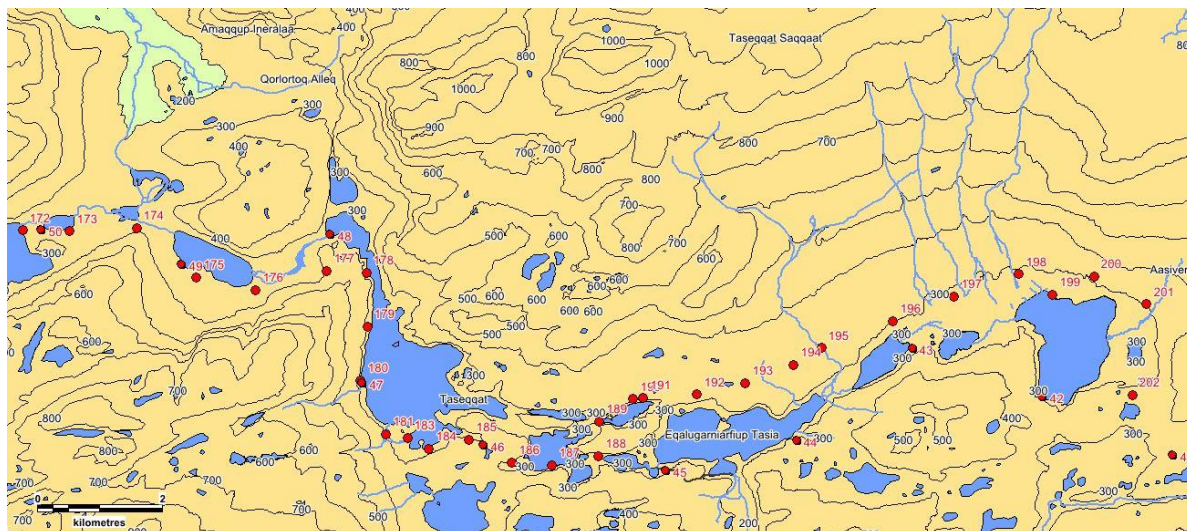
Oversigt over de undersøgte områder ses af nedenstående figurer (Figur 18 til Figur 20).

Figur 18. Undersøgt vejforløb – østlig del. De udlagte dokumentationscirkler er markeret med en rød plet.

Figur 19. Undersøgt vejforløb – vestlig del. De udlagte dokumentationscirkler er markeret med en rød plet.

Figur 20. Det nordlige delforløb omkring søerne ved Blindelven samt strækningen fra Taseqqaq til søen Innajuattup Tasia.

I de nedenstående afsnit er beskrevet de enkelte dokumentationscirkler. Hvor der er særlige naturhensyn eller specielle arter er områderne imellem cirklerne også beskrevet i et særskilt afsnit.

De første 3 dokumentationscirkler samt dokumentationscirkel 10 er identiske med de områder der er besøgt i forbindelse med VVM-redegørelse og feltrapport for vej og havn ved Kangerlussuaq /23/.

4.1.1 Felt 1

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb umiddelbart vest for den første sø. Området består af en egentlig fjeldhede med et svagt mosepræg (Figur 21). Jordbunden var udpræget tørvejord og vegetationen var domineret af dværgbirk og revling med forekomst af arktisk pil, blågrå pil, mosebølle, agerpadderok, polarkæruld, stilkfladstjerne, laplandstroidurt, klippesvingel, arktisk siv, tyttebær, arktisk øjentrøst, grønlandsk blåklokke, mosepost, blågrå rapgræs og grønlandsk fjeldsimmer. I cirklen var der en meget sparsom lav- og mosvegetation. Der var dog forekomst af en enkelt art af levermos samt forekomst af en art af rensdyrlav.

Figur 21. Område hvor dokumentationscirkel 1 er udlagt (tv). Th ses eksisterende ATV-spor mellem masteområdet og punkt 1.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for de mere fugtige dele af fjeldhederne i lokalområdet omkring Kangerlussuaq.

4.1.2 Felt 2

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb umiddelbart syd for den anden sø (Figur 22). Området består af en egentlig fjeldhede. Jordbunden havde et vist præg af tørvejord og vegetationen var domineret af dværgbirk og revling med forekomst af blågrå pil, mosebølle, stilkfladstjerne, mosepost og blågrå rapgræs. I cirklen var der en meget sparsom lav- og mosvegetation. Der var dog forekomst af en enkelt art af levermos samt forekomst af en art af rensdyrlav.

Figur 22. Område hvor dokumentationscirkel 2 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for de mere artsfattige dele af fjeldhederne i lokalområdet omkring Kangerlussuaq.

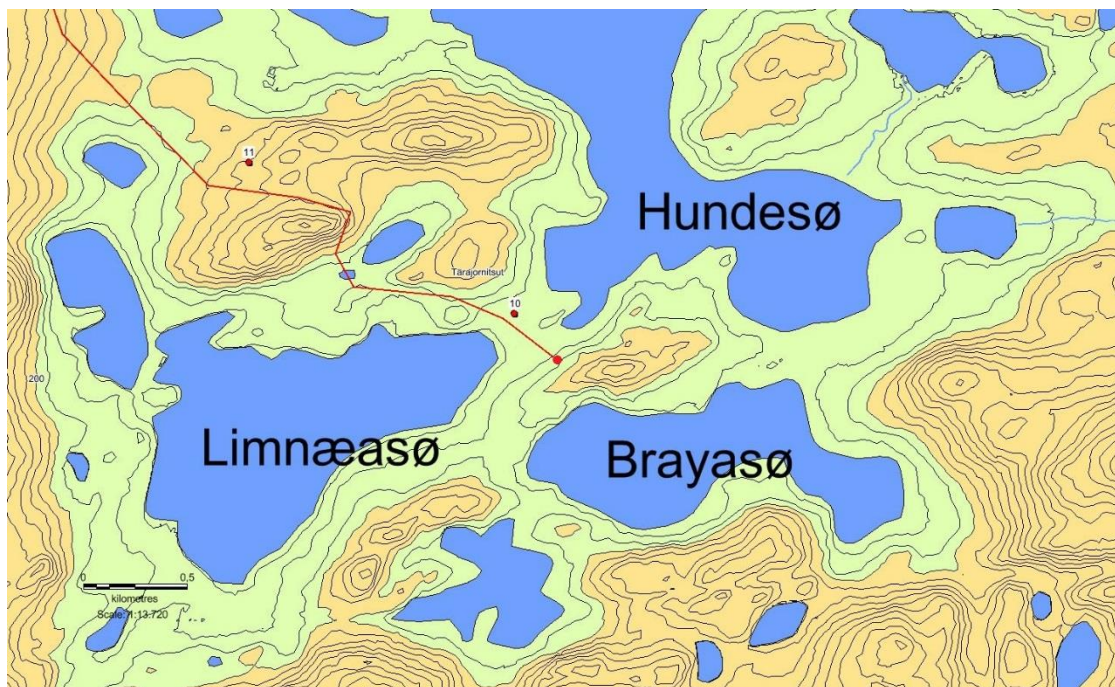
4.1.3 Området mellem punkt 2 og 3

Området mellem punkt 2 og 3 består overvejende af svagt fugtig fjeldhede (Figur 23) med dominans af dværgbirk, blågrå pil og revling med forekomst af fjeldbjørnebrod, stilkfladstjerne, mosepost, grønlandsk fjeldsimmer, blågrå rapgræs, grønlandsk blåklokke, polarkæruld og tyttebær. Der var dog også helt tørre partier med en mere sparsom vegetation med total dominans af dværgbirk og revling. Når man nærmer sig Hundesø ændrer vegetationen nord for det undersøgte vejforløb karakter. I området umiddelbart omkring Hundesø har vegetationen et mere kraftigt saltpræg og selve Hundesø er klart saltpåvirket, ligesom der er en række lerede saltsletter (Figur 24). Vegetationen umiddelbart omkring Hundesø havde således et kraftigt islæt af mere salttålede planter som rank kodriver, steppeannelgræs, grønlandsfrytle og fugleklobraya. På mere vindeksponerede steder langs Hundesø fandtes desuden arktisk alperose.

Figur 23. Tør stedvist saltpåvirket slette sydvest for Hundesø mellem punkt 2 og 3.

Specielt de lerede sletter nord for det planlagte trace har en særlig vegetation, der visse steder har meget store forekomster af rank kodriver. Området bærer præg af en svingende vandstand i søerne og det må formodes, at saltsletterne er opstået ved delvis udtørring af saltsøerne i området.

Figur 24. Det centrale område omkring Hundesø med forekomst af saltsøer. Naturvejen er vist med rødt, og dokumentationscirkler med røde nummererede prikker. Alle de søer der ligger indenfor den lysegrønne markering på kortet må antages at være mere eller mindre salte. Begyndelsen af vejen er markeret med rød prik.

4.1.4 Felt 3

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb midt imellem Hundesø og Brayasø (Figur 25). Området består af en tør og svagt saltpåvirket fjeldhede med en meget sparsom vegetation. Selve det planlagte vejforløb krydser på en strækning af ca. 200 - 250 meter denne saltpåvirkede slette. Jordbunden bestod af ren mineraljord og vegetationen var domineret af dværgbirk, mosepost og mosebølle med forekomst af blågrå pil, klippesvingel, agerpadderok, fjeldbjørnebrod, fjeld fåreleger, steppestar og grønlandsk fjeldsimmer samt den sjældne fugleklobraya. I cirklen var der en sparsom lavvegetation med forekomst af rensdyrlaver samt flere arter af væggelav.

Figur 25. Område hvor dokumentationscirkel 3 er udlagt med tør stedvist saltpåvirket slette i baggrunden.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for tør fjeldhede. Umiddelbart omkring dokumentationscirklen er der dog rester af leret slette med et svagt saltpræg.

4.1.5 Området mellem felt 3 og 10

Selve naturvejen udgår fra den planlagte vej til den nye havn vest for punkt 3. Vejen til havnen går videre mod syd, øst om Limnæasø og naturvejen går mod nordvest mellem Limnæasø og Hundesø.

Området mellem punkt 3 og 10 består overvejende af tør fjeldhede (Figur 26). Imellem Hundesø og Brayasø samt på naturvejen mellem Hundesø og Linæasø er der korte strækninger med saltpåvirkede sletter. Disse dele af området har en meget sparsom vegetation, men med forekomst af en række sjældne arter som rank kodriver, grønlandsfrytle og fugleklobraya (Figur 27). Generelt er der en meget speciel vegetation omkring disse 3 søer der alle er relativt kraftigt saltpåvirkede. Vandstanden i søerne er tydeligt noget svingende, hvilket efterlader lerede og næsten vegetationsløse sletter, som fremstår kraftigt saltpåvirkede. Selve vejforløbet krydser dog kun disse sletter på en ganske kort strækning mellem Hundesø og Brayasø. De øvrige områder har dominans af dværgbirk, blågrå pil og revling med forekomst af fjeldbjørnebrod, arktisk alperose, stilkladstjerne, børstekobresie, mosepost, grønlandsk fjeldsimmer, blågrå rapgræs og grønlandsk blåklokke. Der var dog også helt tørre partier med en mere sparsom vegetation med total dominans af dværgbirk og revling.

Figur 26. Tør fjeldhede øst for Limnæsø mellem punkt 3 og 10.

Figur 27. Fugleklobraya ved Hundesø.

Specielt de lerede sletter umiddelbart omkring de tre søer (Figur 28) har en speciel vegetation, der visse steder har meget store forekomster af især rank kodriver.

Figur 28. Omtrentlig udbredelse af saltsletter umiddelbart omkring vejsporet. Vejen er markeret med rød og sletterne med blå. Naturvejen er lagt ud fra en række gps-punkter og der er ikke helt overensstemmelse mellem den faktiske placering af vejen og kortet. Ved anlæggelse af vejen skal holdes en afstand på mindst 100 meter til saltsøerne. Begyndelsen af vejen er markeret med rød prik.

4.1.6 Felt 10

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb midt imellem Hundesø og Limnæasø (Figur 29). Området består af en tør og svagt saltpåvirket fjeldhede/bar fjeldmark med en meget sparsom vegetation. Selve det planlagte ATV-spor krydser på en strækning af ca. 300 meter denne saltpåvirkede slette. Jordbunden bestod af ren mineraljord og vegetationen var domineret af Grønlandsk fjeldsimmer og steppestar med forekomst af tofarvet star, dværgbirk, mosepost, mosebølle, revling, og fjeldbynke samt de sjældne arter grønlandsfrytle og fugleklobraya. I cirklen var der en sparsom lavvegetation med forekomst af rensdyrlaver samt flere arter af væg-gelav.

Figur 29. Område hvor dokumentationscirkel 10 er udlagt med tør stedvist saltpåvirket slette i baggrunden.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for en blanding af bar fjeldmark og saltslette.

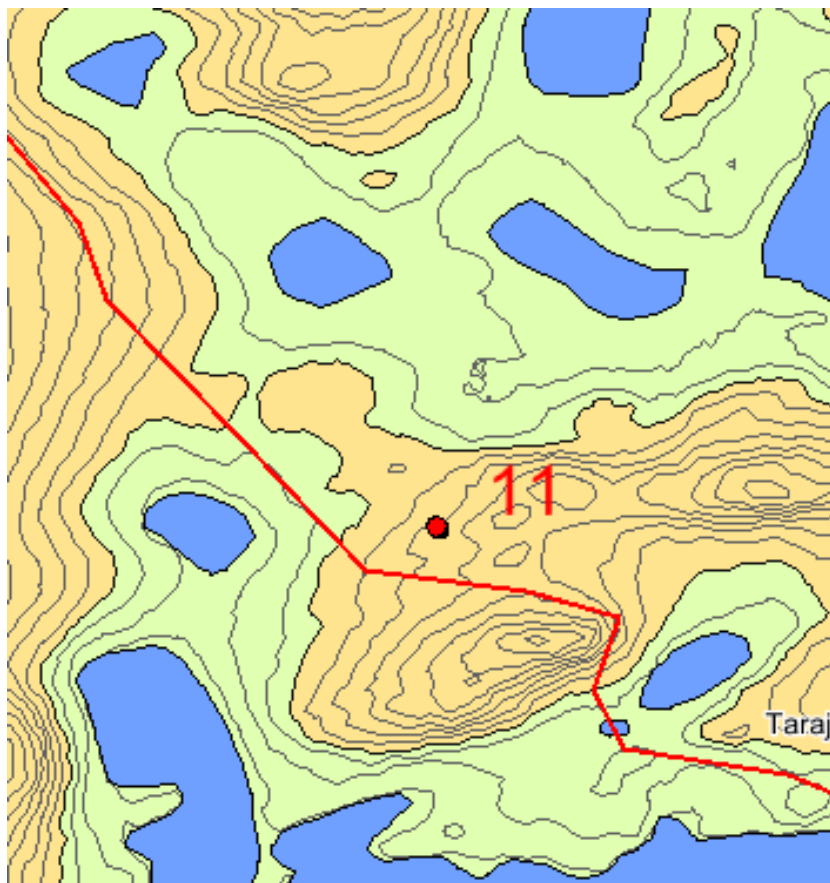
4.1.7 Felt 11

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb nord for Limnæsø (Figur 30). Området består af en egentlig fjeldhede. Jordbunden havde et vist præg af tørvejord og vegetationen var domineret af dværgbirk og blågrå pil med forekomst af mosebølle, mosepost, agerpadderok, klippevingel, purpurrørhvene, tyttebær, bølget bunke og blågrå rapgræs. I cirklen var der en meget sparsom lav- og mosvegetation. Der var dog forekomst af en enkelt art af rensdyrlav.

I området omkring sporet er der et par mindre søer som vejen går relativt tæt forbi (Figur 31). Der er tale om små søer, som ikke umiddelbart har et væsentligt saltpræg. Det må dog formodes, at disse søer har en svagt forhøjet ledningsevne og vil kunne karakteriseres som svagt saltpåvirkede søer. Områderne umiddelbart omkring de små søer har ikke præg af en egentlig salttålede vegetation og fremstod således overvejende som ferske moseområder og fjeldheder.

Figur 30. Område hvor dokumentationscirkel 11 er udlagt.

Figur 31. Små svagt saltpåvirkede søer omkring punkt 11.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for de mere artsfattige dele af fjeldhederne i lokalområdet omkring Kangerlussuaq.

4.1.8 Felt 12

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb midt mellem Limnæasø og Tuullittoq Qalleq (Figur 32). Området består af fjeldhede. Jordbunden havde et vist præg af tørvejord og vegetationen var domineret af dværgbirk og blågrå pil med forekomst af mosebølle, glatskulpet draba, agerpadderok, purpurrørhvene, stilkfladstjerne, topspirende pileurt og polarkæruld. Lav og mosvegetationen i cirklen var relativt sparsom.

Figur 32. Område hvor dokumentationscirkel 12 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for de mere artsfattige og svagt fugtige dele af fjeldhederne i lokalområdet omkring Kangerlussuaq.

4.1.9 Felt 13

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb syd for Tuullittoq Qalleq (Figur 33). Området består af en relativt stor moseflade syd for en lille sø. Jordbunden var således fugtig/våd og meget tørveholdig og vegetationen var domineret af moseplanter som polarkæruld og smalbladet kæruld med forekomst af purpurrørhvene, topspirende pileurt, engkarse, blank star, tundra pil, blågrå pil, dværgbirk, blågrå rapgræs og mosestar. Lav- og mosvegetationen i cirklen var relativt sparsom.

Figur 33. Område hvor dokumentationscirkel 13 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for moseområderne i lokalområdet omkring Kangerlussuaq. I området omkring Kangerlussuaq er moseområderne som hovedregel meget små og der er relativt få lidt større moseflader og området er derfor relativt værdifuldt og vejen bør anlægges langs kanten af mosen.

4.1.10 Felt 14

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb sydvest for Tuullittoq Qalleq (Figur 34). Området består af en fugtig fjeldhede med lidt mosepræg. Jordbunden var tørveholdig og vegetationen var domineret af dværgbirk og blågrå pil med forekomst af agerpadderok, kratrørhvene, engkarse, mosepost, tundrapil, fjeldfestgræs, grønlandsk blåklokke, grønlandsk post og polarkæruld.

Figur 34: Område hvor dokumentationscirkel 14 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fugtige fjeldheder i lokalområdet omkring Kangerlussuaq.

4.1.11 Felt 15

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb syd for Tuullittoq Alleq (Figur 35). Området består af en fugtig fjeldhede med lidt mosepræg og dokumentationscirklen er lagt lige syd for et stort moseområde syd for Tuullittoq Alleq. Området var forholdsvis varieret med fjeldhede iblandet en række store stenblokke uden væsentlig vegetation. Jordbunden var svagt tørveholdig og vegetationen var domineret af mosepost og dværgbirk med forekomst af agerpadderok, kratrørhvene, tyttebær, grønlandsk blåklokke, blågrå pil, grønlandsk post, mosebølle, klippesvingel og tuestenbræk.

Figur 35. Område hvor dokumentationscirkel 15 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fugtige fjeldheder i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.12 Felt 16

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb mellem Tuullittoq Alleq og Taseq Isortoq (Figur 36). Området består af en mosaik af fugtig fjeldhede og lave pilekrat. Området som helhed består af en meget stor slette i en bred dal, og der var mange spor efter rensdyr i området. Hele sletten vurderes således at være et meget væsentligt fourageringsområde for rensdyr. Området var forholdsvist varieret med mere eller mindre fugtige fjeldheder iblandet en række mindre, lave pilekrat og moseområder omkring områdets mange småsøer. I de fugtige fjeldheder var der en række partier med "frostboils", hvor jorden var skubbet op af permafrosten. Jordbunden var tørveholdig og vegetationen var domineret af blågrå pil og dværgbirk med forekomst af kratrørhvene, klippesvingel, blank star, laplandstroidurt og polarkæruld. Ved bredden af en række af søerne i området var der store partier med krybende ranunkel (Figur 37), ligesom søerne i området havde en fin vegetation med forekomst af akstusindblad, hestehale og vandaks.

Figur 36. Område hvor dokumentationscirkel 16 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fugtige fjeldheder og pilekrat i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 37. Krybende ranunkel ved bredden af Taseq Isortoq.

4.1.13 Felt 17

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb vest for Taseq Isortoq (Figur 38). Området består af en mosaik af fjeldheder og tør fjeldmark med en mere sparsom vegetation. Området som helhed består af en meget stor slette i en bred dal og der var mange spor efter rensdyr i området. Hele sletten vurderes således at være et meget væsentligt fourageringsområde for

rensdyr. I den nordlige del af området var der en række større grus og sandbunker med fjeldmarksvegetation. Jordbunden bestod primært af mineraljord uden et egentligt tørvelag og vegetationen var domineret af dværgbirk og mosepost med forekomst af Vahls pragtstjerne, klippe-svingel, agerpadderok, mosebølle, blågrå pil og steppestar.

Figur 38. Område hvor dokumentationscirkel 17 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fjeldheder og fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.14 Felt 18

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb mellem Taseq Isortoq og Tasersuup Qinngua (Figur 39). Området består af en mosaik af fjeldheder og en temporær sø med en egentlig mosevegetation. Området som helhed består af en meget stor slette i en bred dal og der var mange spor efter rensdyr i området. Hele sletten vurderes således at være et meget væsentligt fourageringsområde for rensdyr. Jordbunden var tørveholdig og vegetationen var domineret af polarkæruld med forekomst af blågrå pil, klippesvingel, blank star, mosestar, dyndurt og sylstar. Dyndurt er meget sjælden i Grønland.

Figur 39. Område hvor dokumentationscirkel 18 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for en mosaik af fugtig fjeldhede og mose i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut. Forekomsten af sylstar vidner dog om at der er en vis mængde kalk i undergrunden, hvilket sandsynligvis skyldes at en del af sletteområdet omkring cirklen består af gammel hævet havbund.

4.1.15 Felt 19

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb nordøst for Tasersuup Qinngua (Figur 40). Området består af fjeldhede. Området omkring dokumentationscirklen består som helhed af en fjeldskråning som ligger i et mere kuperet terræn med barfjeld og fugtig fjeldhede. Jordbunden var svagt tørveholdig og vegetationen var domineret af klippesvingel og purpurrørhvene med forekomst af dværgbirk, blågrå pil, Vahls pragtstjerne, fjeldhønsetarm, mosebølle, grønlandsk blåklokke, polarkæruld og steppestar.

Figur 40. Område hvor dokumentationscirkel 19 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fugtig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.16 Felt 20

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb nordøst for Tasersuup Qinnua (Figur 41). Området består af en mosaik af fugtig fjeldhede og mose. Området omkring dokumentationscirklen består som helhed af en fjeldskråning som ligger i et mere kuperet terræn med barfjeld, fugtig fjeldhede og mindre mosepartier. Jordbunden var tørveholdig og vegetationen var domineret af dværgbirk med forekomst af blågrå pil, mosebølle, polarkæruld, agerpadderok, blågrøn rapgræs, blågrå pil, labradortroldurt, mosepost, grønlandsk post, kratrørhvene, arktisk pil, fjeldbjørnebrod, topspirende pileurt, tyttebær, mangleblomstret frytle, fjeldfestgræs og steppestar.

Figur 41. Område hvor dokumentationscirkel 20 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for mere artsrig fugtig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut. Området fremstår mere fugtigt end de tidligere områder og det vurderes, at de sydvestvendte skråninger nord for Tasersuup Qinngua generelt modtager mere nedbør end områderne længere inde i landet.

Figur 42. Labradortroldurt og snehare.

4.1.17 Felt 21

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb nord for Tasersuup Qinngua (Figur 43). Området består af en mosaik af fjeldhede og fjeldmark. Området omkring dokumentationscirklen ligger væsentligt højere i terrænet end søen og består af en stejle fjeldskrånning, som ligger i et meget kuperet terræn med barfjeld, fjeldhede og fjeldmark. Der er en række stejle fjeldsider i området og umiddelbart vest for punktet blev observeret en rede af vandrefalk (Figur 44). Jordbunden bestod overvejende af ren mineraljord uden et væsentligt tørveindhold og vegetationen

var domineret af dværgbirk med forekomst af blågrå pil, dværg pil, tuestenbræk, klippesvingel, tretandspotentil, snehvid potentil og steppestar.

Figur 43. Område hvor dokumentationscirkel 21 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fjeldhede og fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 44. Vandrefalk mellem felt 21 og 22.

4.1.18 Felt 22

Dokumentationscirklen blev lagt vest for det planlagte ATV-spor nord for den østlige del af søen Itinnerup Tasersua. Selve Itinnerup Tasersua består af en gammel fjordarm der er blevet til en sø i forbindelse med landhævning, og området nord for søen er meget kuperet med stejle sider ned mod "fjorden". Området hvor dokumentationscirklen ligger består af en mosaik af mere eller mindre fugtige partier med fjeldhede (Figur 45). Der er en række stejle fjeldsider i området, og øst for punktet blev observeret en rede af vandrefalk. Jordbunden bestod af en relativt tørveholdig jord og vegetationen var domineret af dværgbirk og mosepost med forekomst af agerpadde- rok, klippesvingel, mosebølle, tyttebær, kolbestar, blågrøn rapgræs og topspirende pileurt.

Figur 45. Område hvor dokumentationscirkel 22 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fugtig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.19 Felt 23

Dokumentationscirklen blev lagt vest for det planlagte vejforløb, nord for den østlige del af søen Itinnerup Tasersua. Området nord for søen er meget kuperet med stejle sider ned mod "fjorden". Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en mosaik af mere eller mindre fugtige partier med fjeldhede (Figur 46). Jordbunden bestod af en relativt tørveholdig jord og vegetationen var domineret af dværgbirk og mosepost med forekomst af blågrå pil, kolbe star, blågrøn rapgræs, klippesvingel, mosebølle, agerpadde- rok, mangeblomstret frytle, grønlandsk fjeldsimmer, topspirende pileurt, fjeldkalkkarse og rank star.

Figur 46. Område hvor dokumentationscirkel 23 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fugtig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut. Området fremstår dog noget mere frodigt end de fleste fjeldheder, og den nedre del af området havde en vegetation, der tyder på at området er svagt kalkholdigt.

4.1.20 Felt 24

Dokumentationscirklen blev lagt i det planlagte vejforløb nord for den østlige del af søen Itinnerup Tasersua. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldmark, og området er præget af at der er mange og store aflejringer med grus og sten (Figur 47). Jordbunden bestod af en næsten ren mineraljord uden et egentligt tørvelag og vegetationen var domineret af dværgbirk og steppestar med forekomst af fjeldrottehale, klippesvingel, tuestenbræk, fjeldbynke, blågrå pil, tretandspotentil, Vahls pragtstjerne, fjeldhønsetarm, fjeldfestgræs, grønlandsk blåklokke og purpurrørhvene.

Figur 47. Område hvor dokumentationscirkel 24 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut. Området ligger dog relativt beskyttet mellem en række højere fjelde og vegetationen på fjeldmarken fremstår mere artsrig end på de fleste områder med fjeldmark.

4.1.21 Felt 25

Dokumentationscirklen blev lagt syd for det planlagte vejforløb nord for den østlige del af søen Itinnerup Tasersua. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en mosaik af fjeldmark, fjeldhede og barfjeld (Figur 48). Området ligger højt oppe af en fjeldskråning på vej op mod selve fjeldplateauet, hvor vejen ønskes anlagt. Jordbunden bestod af en svagt tørveholdig mineraljord og vegetationen var domineret af dværgbirk, steppestar og grønlandsk fjeldsimmer med forekomst af fjeldrottehale, klippesvingel, tuestenbræk, fjeldbynke, blågrå pil, tretandspotentil, Vahls pragtstjerne, fjeldhønsetarm, fjeldrottehale, mangleblomstret frytle, kolbestar og purpurrørhvene.

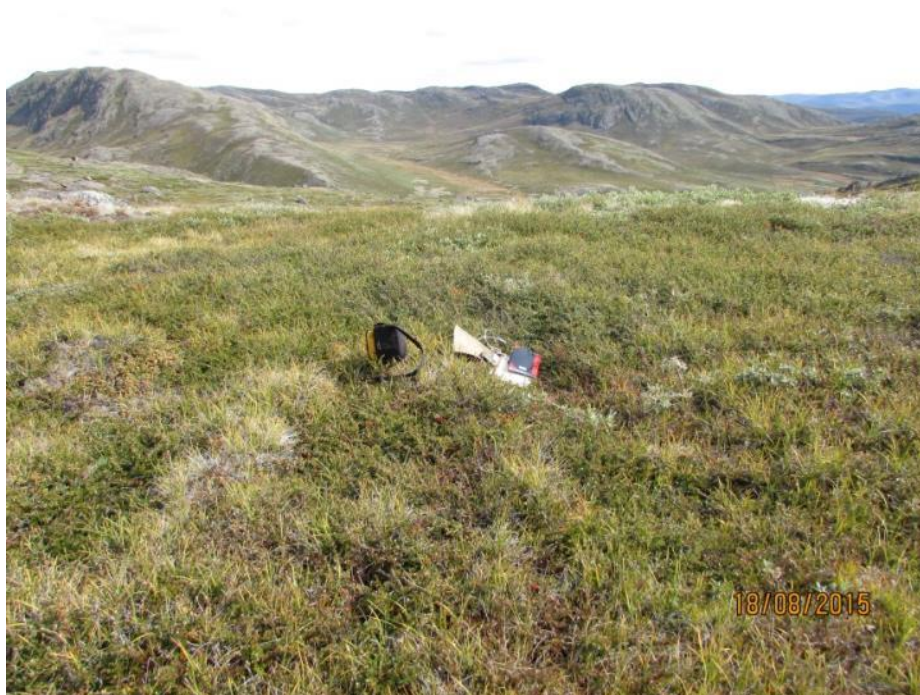

Figur 48. Område hvor dokumentationscirkel 25 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fjeldmark og fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.22 Felt 26

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på fjeldplateauet nord for den østlige del af søen Itinnerup Tasersua i ca. 500 meters højde over havet. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede med enkelte partier med barfjeld (Figur 49). Jordbunden bestod af en tørveholdig jordbund, og vegetationen var domineret af dværgbirk og blågrå pil med forekomst af steppestar, kolbestar, agerpadderok og hårstar.

Figur 49. Område hvor dokumentationscirkel 26 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for mere artsfattig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut. Da området ligger højt og meget udsat for vindpåvirkning, fremstår vegetationen relativt artsfattig og monoton.

4.1.23 Felt 27

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på fjeldplateauet nord for den østlige del af søen Itinnerup Tasersua i ca. 500 meters højde over havet. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldmark med enkelte partier med fjeldhede (Figur 50). Jordbunden bestod af en næsten ren mineraljord uden et egentligt tørvelag, og vegetationen var domineret af steppestar med forekomst af mosebølle, grønlandsk fjeldsimmer, kolbestar, revling, kratrørhvene, klippesvingel og tuestenbræk.

Figur 50. Område hvor dokumentationscirkel 27 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut. Selvom området ligger højt og udsat for vind, fremstår vegetation ikke specielt artsfattig.

4.1.24 Felt 28

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på et svagt skrånende øst/vest vendt dalstrøg nord for den østlige del af søen Itinnerup Tasersua i ca. 450 meters højde over havet. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fugtig fjeldhede (Figur 51). Jordbunden bestod af en relativt tørveholdig jordbund, og vegetationen var domineret af dværgbirk og revling med forekomst af kolbestar, hårstar, topspirende pileurt, polarkæruld, fjeldfestgræs og blågrøn rapgræs.

Vegetationen i dalstrøget er mere frodigt og fjeldhederne her har partier med dominans af kantlyng og blålyng med hyppig forekomst af labradortroldurt og purpurstenbræk (Figur 52).

Figur 51. Område hvor dokumentationscirkel 28 er udlagt.

Figur 52. Purpurstenbræk og kantlyng nær felt 28.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fugtig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.25 Felt 29

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på et svagt skrånende øst/vest vendt dalstrøg nord for den østlige del af søen Itinnerup Tasersua og syd for fjeldmassivet Kiattooq. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede (Figur 53). Jordbunden bestod af en relativt tørveholdig jordbund og vegetationen var helt domineret af dværgbirk og blågrå pil med forekomst af klippesvingel, fjeldhønsetarm, tuerstenbræk, purpurstenbræk, fjeldguldaks, Vahls pragtstjerne, grønlandsk blåklokke, purpurrørhvene, steppestar, hårstar, stilket fladstjerne og topspirende pileurt.

Figur 53. Område hvor dokumentationscirkel 29 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.26 Felt 30

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på et svagt skrånende øst/vest vendt dalstrøg nord for søen Itinnerup Tasersua, sydvest for fjeldmassivet Kiattooq. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede (Figur 54). Jordbunden bestod af en relativt tørveholdig jordbund, og vegetationen var helt domineret af dværgbirk med forekomst af blågrå pil, hårstar, fjeldfestgræs og blågrøn rapgræs.

Figur 54. Område hvor dokumentationscirkel 30 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for de mere artsfattige fjeldheder i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.27 Felt 31

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på en svagt skrånende øst/vest vendt dalstrøg nord for søen Itinnerup Tasersua umiddelbart nord for pynten Kiattup Nuussua. Cirklen er lagt helt tæt på søen (Figur 55). Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldmark. Jordbunden bestod af en ren mineraljord uden et egentligt tørveindhold og vegetationen var helt domineret af dværgbirk med forekomst af blågrå pil, fjeldguldaks, mosebølle, agerpadderok, fjeldfestgræs, mangeblomstret frytle og blågrøn rapgræs.

Søerne i området indeholder generelt en meget stor tæthed af islom (Figur 56) som bl.a. sås jage i en flok på 8 – 10 individer i søen ved feltet.

Figur 55. Område hvor dokumentationscirkel 31 er udlagt.

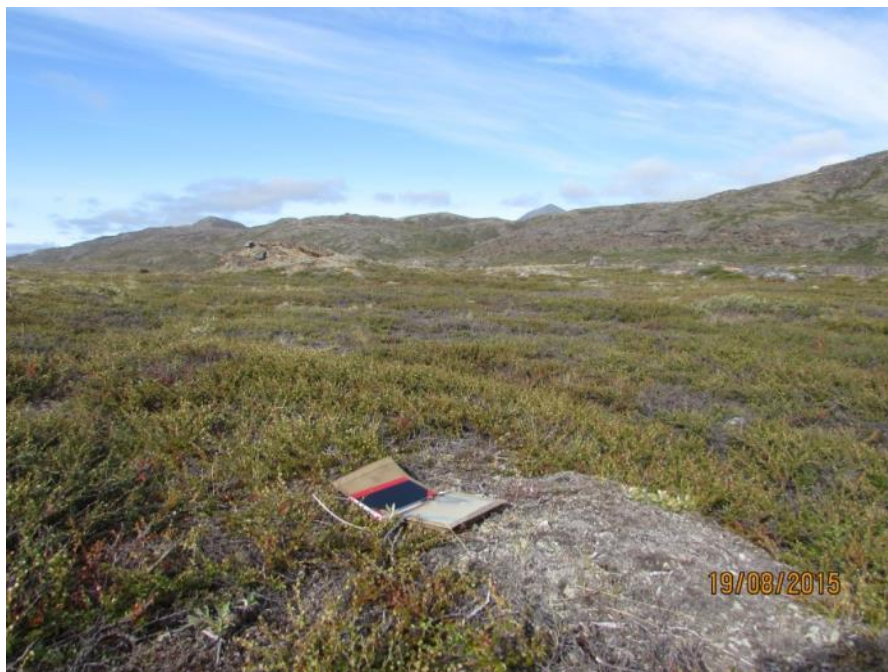
Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 56: Islom i sø ved felt 31.

4.1.28 Felt 32

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb nord for søen Itinnerup Tasersua nordvest for pynten Kiattup Nuussua. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldmark (Figur 57). Jordbunden bestod af en tørveholdig jord og vegetationen var helt domineret af dværgbirk med forekomst af blågrå pil, fjeldguldaks, mosebølle, fjeldfestgræs, dværgpil og blågrøn rapgræs.

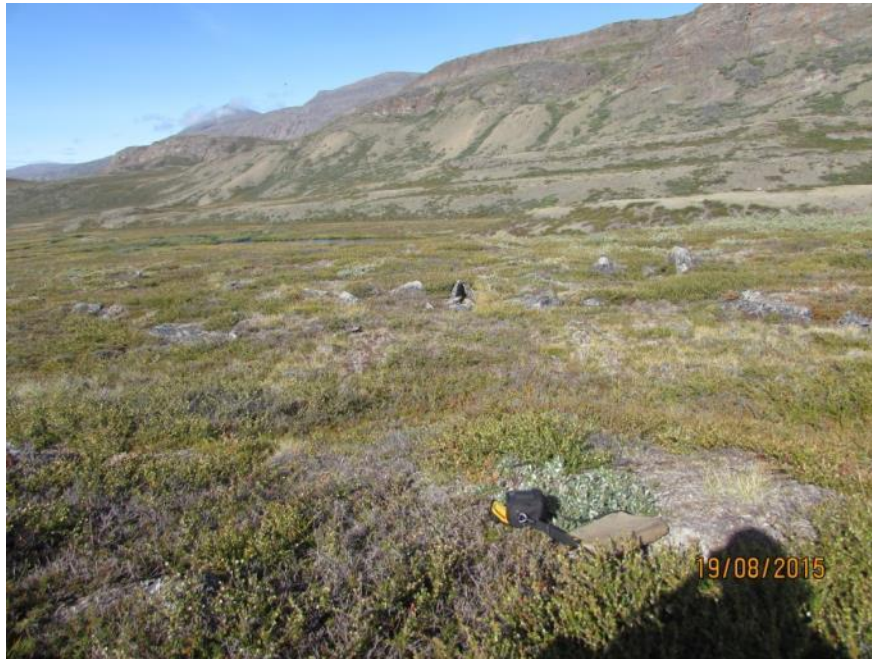

Figur 57: Område hvor dokumentationscirkel 32 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.29 Felt 33

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i et forholdsvis snævert nord/sydvendt dalstrøg nord for søen Itinnerup Tasersua. Området hvor dokumentationscirklen ligger består af fugtig fjeldhede (Figur 58). Jordbunden bestod af en forholdsvis tørveholdig jordbund og vegetationen var helt domineret af dværgbirk med forekomst af blågrå pil, mangeblomstret frytle, fjeldguldaks, mosebølle, agerpadderok, fjeldfestgræs, mosepost og blågrøn rapgræs.

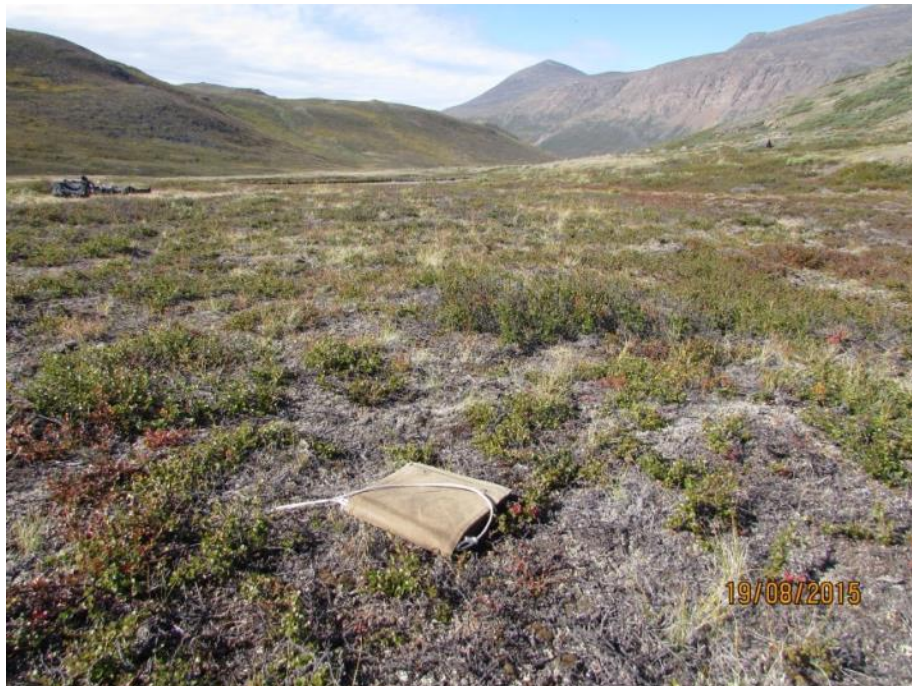

Figur 58. Område hvor dokumentationscirkel 33 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.30 Felt 34

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i et åbent, relativt fladt dalstrøg nord for søen Itinnerup Tasersua ved Naqinninnguaq Kangilleq. Dalen er omgivet af ret høje fjeldtoppe og området er her ved at ændre karakter til et mere alpint fjeldlandskab. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede og fjeldmark (Figur 59). Jordbunden bestod af en næsten ren mineraljord med et meget lille tørveindhold og vegetationen var helt domineret af dværgbirk og steppestar med forekomst af mangeblomstret frytle, fjeldguldaks, klippesvingel, agerpadderok og blågrøn rapgræs.

Figur 59. Område hvor dokumentationscirkel 34 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er således karakteristisk for fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.31 Felt 35

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i et åbent relativt fladt dalstrøg nord for søen Itinnerup Tasersua, umiddelbart syd for Pingup Kangilia. Dalen er omgivet af ret høje fjeldtoppe, og området er her ved at ændre karakter til et mere alpint fjeldlandskab. Området er præget af, at der er mange små smeltevandsbække, der kommer ned fra Pingu. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede (Figur 60). Jordbunden bestod af en relativt tørveholdig jordbund, og vegetationen var helt domineret af dværgbirk og blågrå pil med forekomst af tretandspotentil, fjeldguldaks, klippesvingel, grønlandsk blåklokke, purpurrørhvene, fjeldhønsertarm, liden sommerkonval og mosebølle.

Figur 60. Område hvor dokumentationscirkel 35 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldheder i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.32 Felt 36

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på en svagt skrånende fjeldskråning syd for Pingup. Området er præget af ret høje fjeldtoppe og området er her ved at ændre karakter til et mere alpint fjeldlandskab. Området er præget af, at der er mange små smeltevandsbække, der kommer ned fra Pingu. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en mosaik af fjeldmark og fjeldhede (Figur 61). Jordbunden bestod af næsten ren mineraljord uden et egentligt tørvelag og vegetationen var helt domineret af dværgbirk, mosebølle og steppestar med forekomst af klippesvingel, blågrå pil, revling og kolbestar.

Figur 61: Område hvor dokumentationscirkel 36 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for de mere artsfattige dele af fjeldhede og fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.33 Felt 37

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på en fjeldskråning syd for Pingup. Området er præget af ret høje fjeldtoppe og området er her ved at ændre karakter til et mere alpint og atlantisk fjeldlandskab. Området er præget af, at der er mange små smeltevandsbække, der kommer ned fra Pingu. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede med et tyndt tørvelag (Figur 62). Vegetationen var helt domineret af dværgbirk, mosebølle og steppestar med forekomst af klippesvingel, blågrå pil, revling, tyttebær, grønlandsk blåklokke, grønlandsk fjeldsimmer, arktisk pil og kolbestar.

Figur 62. Område hvor dokumentationscirkel 37 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.34 Felt 38

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på en svagt hældende fjeldskråning syd for Pingup. Området er præget af ret høje fjeldtoppe, og området er her ved at ændre karakter til et mere alpint og atlantisk fjeldlandskab. Området er præget af, at der er mange små smeltevandsbække, der kommer ned fra Pingu. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fugtig fjeldhede med et veludviklet tørvelag (Figur 63). Vegetationen var domineret af dværgbirk og mosebølle med forekomst af arktisk pil, klippesvingel, star sp., topspirende pileurt, bølget bunke og fjeldbjørnebrod.

I området omkring cirklen var der samtidig forekomst af en række arter der er mere knyttet til kystegne end til de mere kontinentale dele af området som f.eks. rosenrod (Figur 64) og labradortroldurt.

Figur 63. Område hvor dokumentationscirkel 38 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fugtig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 64. Rosenrod nær felt 38

4.1.35 Felt 39

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på en svagt hældende fjeldskråning sydvest for Pingup. Området er præget af ret høje fjeldtoppe, og området er her ved at ændre karakter til et mere alpint og atlantisk fjeldlandskab. Området er præget af, at der er mange små smeltevandsbække, der kommer ned fra Pingu. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fugtig fjeldhede og krat med et veludviklet tørvelag (Figur 65). Vegetationen var domineret af dværgbirk og blågrå pil med forekomst af tofarvet star, børstekobresie, kolbestar, topspirende pileurt, rosenrod og klippesvingel.

Figur 65. Område hvor dokumentationscirkel 39 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for krat og fugtig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.36 Felt 40

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb tæt på bredden af en mindre sø sydvest for Pingup. Landskabet er her mere åbent med et større dalstrøg, der er ved at åbne sig mod vest. Området fremstår mere fugtigt og frodigt og er præget af at der er mange små smeltevandsbække, der kommer ned fra Pingu. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af mosaik af fugtig fjeldhede og mose med et veludviklet tørvelag (Figur 66). Vegetationen var domineret af dværgbirk og mosestar med forekomst af revling, arktisk pil, polarkæruld, mosebølle, fjeldbjørnebrod, kolbestar, bølget bunke, blågrøn rapgræs, arktisk alperose og mosepost.

Næsten alle søerne i området har forekomst af islom. I dalstrøget var der samtidig et tæt net af rensdyrveksler og det vurderes at de lidt større dalstrøg i området mellem punkt 40 og 43 er meget væsentlige fourageringsområder for rensdyr i sensommeren.

Figur 66. Område hvor dokumentationscirkel 40 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for krat og fugtig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Sydlig linjeføring forbi Blindeleven (Felt 41-44)

4.1.37 Felt 41

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb syd for Aasiveralaat. Landskabet er her mere åbent med et større dalstrøg der åbner sig mod vest. Området fremstår mere fugtigt og frodigt med en større andel af små krat og moser. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af mosaik af fugtig fjeldhede og mose med et veludviklet tørvelag (Figur 67). Vegetationen var domineret af dværgbirk og polarkæruld med forekomst af mosepost, blågrøn rapgræs, bølget bunke, revling, arktisk pil, agerpadderok og stilkfladstjerne.

Figur 67: Område hvor dokumentationscirkel 41 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fugtig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.38 Felt 42

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb syd for søen sydvest for Aasiveralaat. Området fremstår mere fugtigt og frodigt med en større andel af små krat og moser. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af mosaik af fjeldhede og fjeldmark med et sparsomt tørvelage (Figur 68). Vegetationen var domineret af dværgbirk med forekomst af børstekobresie, blågrå pil, bølget bunke, revling, klippesvingel, mangleblomstret frytle, tyttebær, tuestenbræk og steppestar.

Mellem punkt 41 og 42 blev der fundet en del fældede fjer fra grønlandsk blisgås, og det vurderes, at det store åbne dalstrøg nord for søerne mellem punkt 41 og 44 i sommeren 2015 har været et væsentligt fældeområde for den endemiske grønlandske blisgås, der har et af sine primære fældeområder længere mod nordøst i kommunen.

Søerne her har samtidig forekomst af toppet skallesluger (Figur 69) og islom, ligesom rødstrubet lom blev observeret og vurderes at yngle i en af søerne i området.

Figur 68. Område hvor dokumentationscirkel 42 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 69. Toppet skallesluger ved felt 42.

4.1.39 Felt 43

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb ved en sø mellem Aasiveralaat og Eqalugarniarfiup Tasia. Området syd for søerne er præget af et forholdsvis kuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, søer og småkrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede med et sparsomt tørvelag (Figur 70). Vegetationen var domineret af dværgbirk med forekomst af blågrå pil, klippesvingel, bølget bunke og børstekobresie.

Søerne har forekomst af toppet skallesluger og islom, ligesom rødstrubet lom blev observeret og vurderes at yngle i en af søerne i området.

Figur 70. Område hvor dokumentationscirkel 43 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.40 Felt 44

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på sydsiden af søen Eqalugarniarfiup Tasia. Området syd for søerne er præget af et kuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, barfjeld, søer og småkrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede med et sparsomt tørvelag (Figur 71). Vegetationen var domineret af dværgbirk og mose post med forekomst af børstekobresie, tofarvet star, agerpadderok, blågrøn rapgræs, revling, mosebølle og bølget bunke.

Søerne har forekomst af toppet skallesluger og islom ligesom rødstrubet lom blev observeret og vurderes at yngle i en af søerne i området.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 71. Område hvor dokumentationscirkel 44 er udlagt.

4.1.41 Felt 45

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb vest for søen Eqalugarniarfiup Tasia. Den planlagte vej følger en midlertidig arbejdsvej, som er anlagt i forbindelse med opstemning af Eqalugarniarfiup Tasia. Området er således allerede på nuværende tidspunkt præget af, at man har etableret en dæmning i Eqalugarniarfiup Tasia og sprængt et nyt afløb, således at man har ændret oplandet til vandkraftsøen Isortuarsuup Tasersua. Området syd for søerne er præget af et kuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, barfjeld, søer og småkrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af et lille moseområde, som er noget påvirket af de tidligere anlægsarbejder i området (Figur 72). Vegetationen var domineret af agerpadderok og polarkæruld med forekomst af dværgbirk, arktisk pil, smalbladet kæruld, bølget bunke, topspirende pileurt, tofarvet star, blågrå pil, mosepost, mosebølle, fjeldbjørnebrod, mangblomstret frytle, stilkfladstjerne, sneranunkel og kastanjesiv.

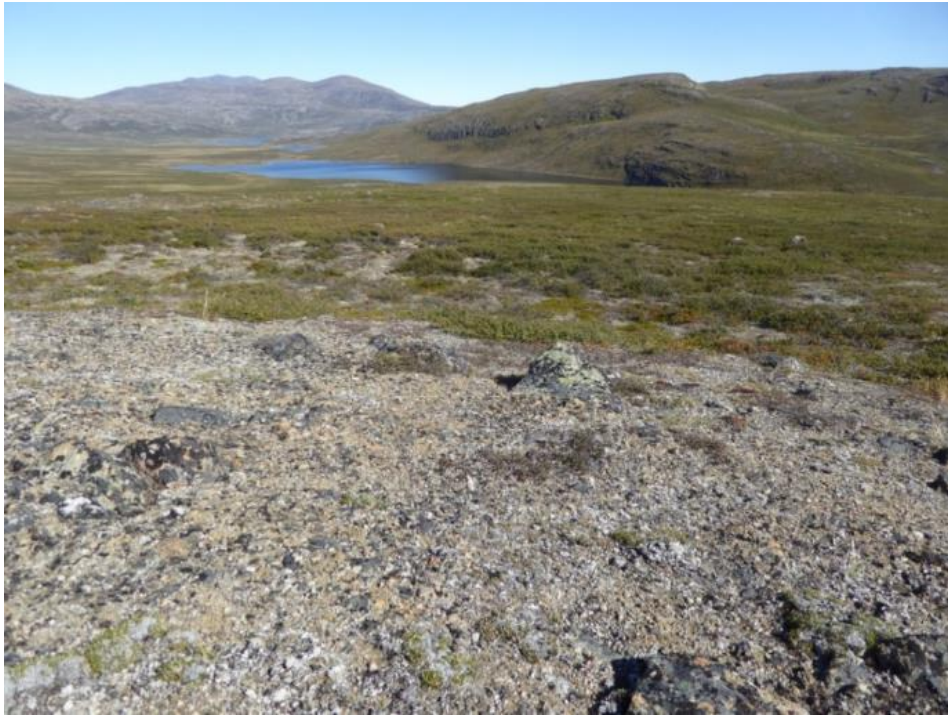
Figur 72. Område hvor dokumentationscirkel 45 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for mose i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut. Området var noget påvirket af tidligere anlægsarbejder, men havde dog stadig en forholdsvis artsrig vegetation.

Nordlig linjeføring ved Blindelven (Felt 202-186)

I 2016 blev et nordligt alternativ til den sydlige linjeføring undersøgt med baggrund i, at denne linjeføring var mere fremkommelig anlægsteknisk. Desuden ligger vejforløbet på større afstand af de følsomme forårsrasteplasser for grønlandsk blisgås i Itenneq-dalen. Den nordlige linjeføring forløber på nordsiden af et 10 km langt øst-vest vendt dalstrøg med jævnt stigende skrånninger (Figur 73), gennemskåret af vandløb, som imidlertid i de fleste tilfælde udtørre inden de når søen (Figur 20). Bevoksningen i dalstrøget er forholdsvis frodig, afvekslende mellem pilekrat, fjeldhede og moseområder. Dyrelivet i området var meget rigt, med en familieflok af moskusokser på ca. 10 individer, mange græssende rensdyr og polarræv med hvalpe. Søerne rummer ynglende islom og toppet skallesluger.

I 2015 blev der ved et hurtigt besøg i området fundet fjer og ekskrementer af blisgæs, hvilket kunne indikere at området blev anvendt som fældeområde for blisgæs efter yngletiden, men fjer og ekskrementer blev ikke genfundet i 2016.

Figur 73. Udsigt fra vest mod øst over dalstrøget med Eqalugarniarfiup Tasia søen og Pingup Sallia i baggrunden.

4.1.42 Felt 202

Dokumentationscirklen ligger tæt på det sted i den østlige del af dalstrøget sydvest for Aasiveral-
aat, hvor den nordlige linjeføring uden om søerne ved Blindelven starter. Landskabet er her
åbent med dalstrøget der åbner sig mod vest og forløber over en ca. 10 km strækning. Området,
hvor dokumentationscirklen ligger, består af mosaik af tør og fugtig fjeldhede med klippepartier
og et mose område med et veludviklet tørvelag (Figur 74). Vegetationen bestod af dværgbirk
med forekomst af blågrå pil, dværgpil, tornet stenbræk, Vahls pragtstjerne, vardefrytle, fjeldhøn-
setarm, grønlandsk fjeldsimmer, steppestar, klippesvingel, blågrøn rapgræs, fjeldfestgræs, mo-
sepost og arktisk alperose. I de fugtige områder voksede blandt andet polarkæruld, mosestar,
kastanjesiv, topspirende pileurt, mose post, arktisk pil og fjeldbjørnebrod.

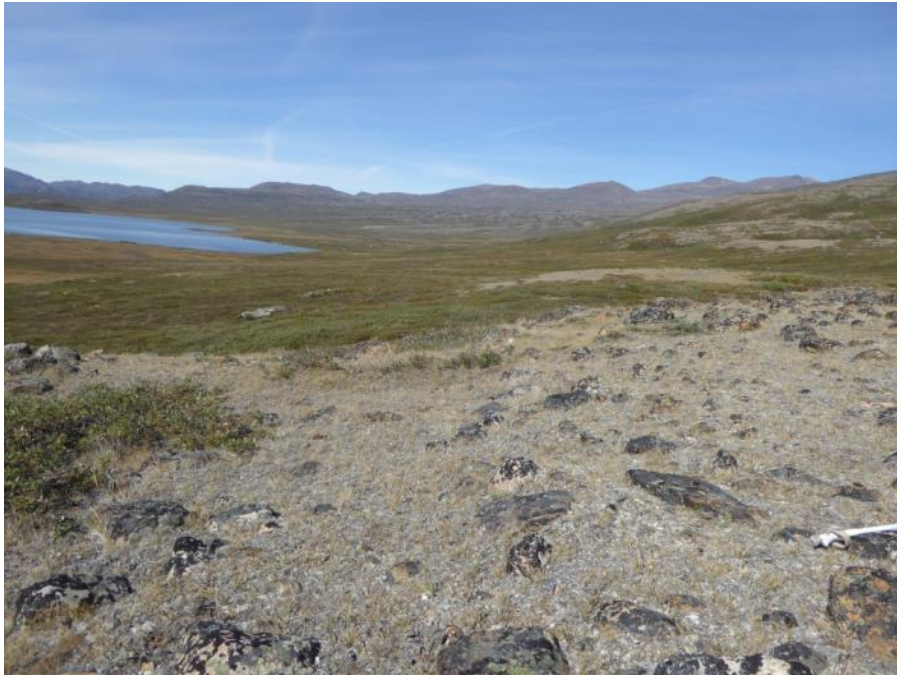
Figur 74. Område hvor dokumentationscirkel 202 er udlagt.

Ca. 10 rensdyr græssede i det omkringliggende område og en islom rastede i en mindre sø. Mellem felt 202 og 201 passerer et lille vandløb med polarkæruld og mosestar.

4.1.43 Felt 201

Dokumentationscirklen ligger i den østlige del af dalstrøget øst for søen sydvest for Aasiveralaat. Landskabet er her åbent med dalstrøget der åbner sig mod vest og forløber over en ca. 10 km strækning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af tør fjeldhede med eroderede klipper (Figur 75). Vegetationen bestod af dværgbirk med forekomst af blågrå pil, dværgpil, tor-net stenbræk, klippepotentil, Vahls pragtstjerne, vardefrytle, fjeldhønsetarm, grønlandsk fjeld-simmer, steppestar, rank star, klippesvingel, blågrøn rapgræs, fjeldfestgræs, fjeldgulaks, fjeld-syre, topspirende pileurt og grønlandsk blåklokke.

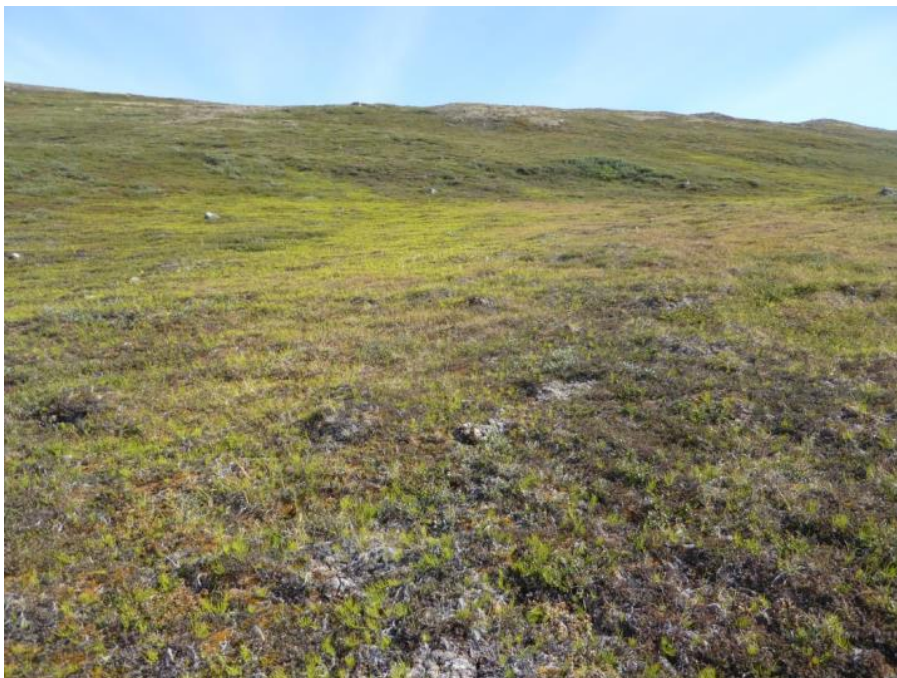
To vandrefalke (han og hun) kredsede over området og der blev observeret 3 græssende rensdyr i nærheden af feltet.

Figur 75. Område hvor dokumentationscirkel 201 er udlagt.

4.1.44 Felt 200

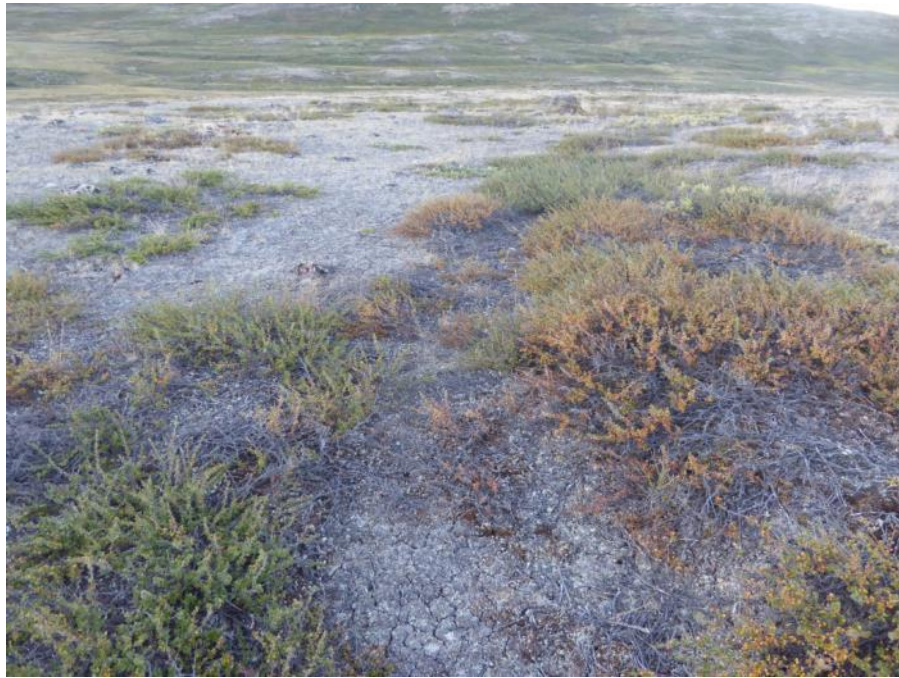
Dokumentationscirklen ligger i den østlige del af dalstrøget nordøst for søen vest for Aasiveralaat. Landskabet er her åbent med dalstrøget der åbner sig mod vest og forløber over en ca. 10 km strækning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af mosaik af tør og fugtig fjeldhede på tørvebund med mange agerpadderok (Figur 76). Vegetationen bestod af dværgbirk med forekomst af agerpadderok, blågrå pil, mosebølle, revling, torner stenbræk, rank star, fjeldhønsertarm, blågrå rapgræs, mosepost, arktisk alperose og topspirende pileurt.

Figur 76. Område hvor dokumentationscirkel 200 er udlagt. Det grønne skær er agerpadderok.

Felt 199

Dokumentationscirklen ligger i den østlige del af dalstrøget ved den nordlige søbred vest for Aa-siveralaat. Landskabet er her åbent med dalstrøget der forløber øst-vest over en ca. 10 km lang strækning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af mosaik af tør, åben fjeldhede på et tyndt lag tørv og med lav i bunden (Figur 77). Vegetationen bestod af dværgbirk med forekomst af blågrå pil, mosebølle, revling, tornet stenbræk, tretandspotentil, Vahls pragtstjerne, steppestar, rank star, fjeldhønsetarm, bølget bunke, purpurrørhvene, blågrå rapgræs, mosepost, grønlandsk post, arktisk alperose og topspirende pileurt. I søen vokser hestehale.

Figur 77. Område hvor dokumentationscirkel 199 er udlagt.

Dyrelivet er som tidligere nævnt rigt i området, og ved felt 199 blev der observeret 2 unge hanner af moskusokse ned til en afstand af 75-100m (Figur 78), utvivlsomt to strejfer fra familieflokken på ca. 10 dyr, der blev observeret mere mod vest i dalen nord for Blindelven. Fra felt 199 kunne der endvidere observeres mindst 11 græssende rensdyr i omgivelserne, herunder hanner, hunner og kalve. Endvidere blev observeret en polarræv med to unger i en større stenbunke. I søen blev observeret 2 islom (Figur 79).

Figur 78. To unge hanner af moskusokse græssende i nærheden af felt 199.

Figur 79. Græssende ren i nærheden af felt 199 og islom i søen ud for feltet.

4.1.45 Felt 198

Dokumentationscirklen ligger i den østlige del af dalstrøget på den nordlige skråning ned mod søen vest for Aasiveralaat. Landskabet er her åbent med dalstrøget der forløber øst-vest over en ca. 10 km lang strækning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består pile/birkekrat med nogen tørvedannelse (Figur 80). Vegetationen domineredes af dværgbirk og blågrå pil med mosebølle, revling, liden sommerkonval, klippesvingel og arktisk alperose.

Figur 80. Område hvor dokumentationscirkel 198 er udlagt domineres af blågrå pil.

4.1.46 Felt 197

Dokumentationscirklen ligger i den østlige del af dalstrøget på den nordlige skråning ned mod en mindre sø vest for Aasiveralaat. Landskabet er her åbent med dalstrøget der forløber øst-vest over en ca. 10 km lang strækning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af tør hede på et moderat tykt tørvelag (Figur 81). Vegetationen domineres af dværgbirk og rummer desuden blågrå pil, mosebølle, rank star, klippesvingel, fjeldfestgræs og mosepost.

I juni 2016 er der blevet set canadagås i søen.

Figur 81. Område hvor dokumentationscirkel 197 er udlagt.

4.1.47 Felt 196

Dokumentationscirklen ligger i den midterste del af dalstrøget på den nordlige skråning ned mod en mindre sø vest for Aasiveralaat. Landskabet er her åbent med dalstrøget, der forløber øst-vest over en ca. 10 km lang strækning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fugtig hede på et moderat tykt tørvelag (Figur 82). Vegetationen domineres af dværgbirk og rummer desuden blågrå pil, mosebølle, rank star, mosestar, mosepost, grønlandsk post, brandtroldurt, agerpadderok, bølget bunke og fjeldbjørnebrod.

Figur 82. Område hvor dokumentationscirkel 196 er udlagt.

4.1.48 Felt 195

Dokumentationscirklen ligger i den midterste del af dalstrøget på den nordlige skråning ned mod Eqalugarniarfiup Tasia. Landskabet er her åbent med dalstrøget, der forløber øst-vest over en ca. 10 km lang strækning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af pilekrat på et moderat tykt tørvelag gennemstrømmet af mindre vandløb, afvekslende med mere tørre partier. Vegetationen domineres af blågrå pil og rummer, rank star, vardefrytle, klippesvingel, tuelimurt, storblomstret gederams, topspirende pileurt, grønlandsk post (Figur 83), bjergulvefod og fjeldsyre.

Figur 83. Mosepost (tv) og grønlandsk post (th) forekommer ret almindeligt langs den planlagte vej, nogle steder side om side. Grønlandsk post har mere ovale blade.

4.1.49 Felt 194

Dokumentationscirklen ligger i den midterste del af dalstrøget på den nordlige skråning ned mod søen Eqalugarniarfiup Tasia. Landskabet er her åbent med dalstrøget, der forløber øst-vest over en ca. 10 km lang strækning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af tør hede med et tyndt tørvelag samt områder uden vegetation (Figur 84). Vegetationen domineres af dværgbirk og rummer desuden steppestar, fjeldfestgræs, vardefrytle, grønlandsk fjeldsimmer, mosepost, arktisk alperose, kantlyng og tornet stenbræk.

I området blev desuden observeret en blandet flok moskusokser på ca. 10 stk. inkl. flere kalve samt 4-5 rensdyr

Figur 84. Område hvor dokumentationscirkel 194 er udlagt.

4.1.50 Felt 193

Dokumentationscirklen ligger i den vestlige del af dalstrøget på den nordlige skråning ned mod søen Eqalugarniarfiup Tasia. Landskabet er her åbent med dalstrøget, der forløber øst-vest over en ca. 10 km lang strækning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede med et tyndt tørvelag (Figur 85). Vegetationen domineres af dværgbirk og rummer desuden blå-grå pil, rank star, steppetar, vardefrytler, hedemelbærris (Figur 86), mosepost og arktisk alpe-rose.

Figur 85. Område hvor dokumentationscirkel 193 er udlagt.

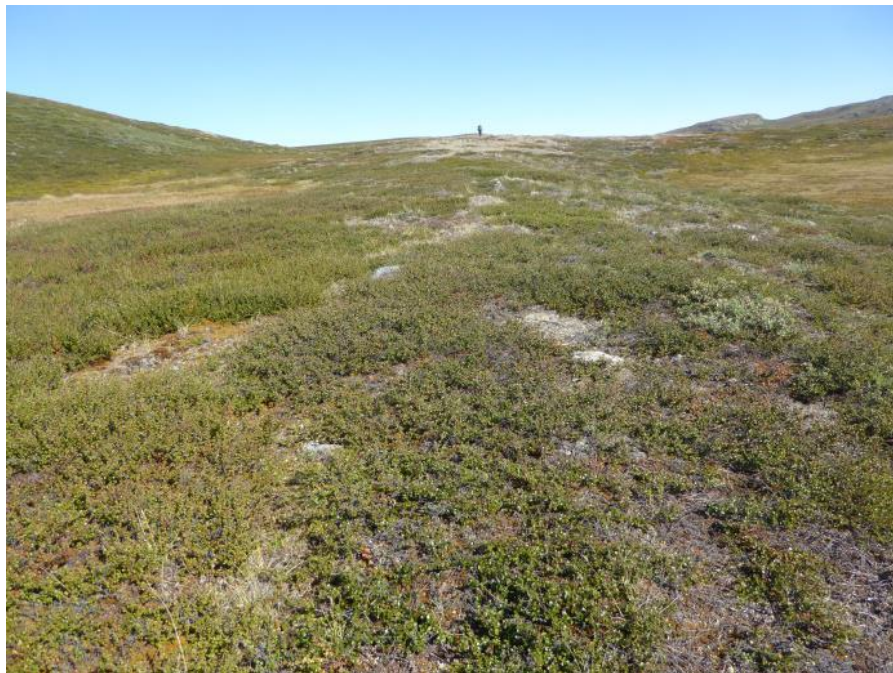
Figur 86. Hedemelbærris (tv) og tyttebær (th) blev registreret fåtalligt langs det planlagte vejforløb. Hedemelbærris findes i Grønland kun i Kangerlussuaq området.

4.1.51 Felt 192

Dokumentationscirklen ligger i den vestlige del af dalstrøget på den nordlige skråning ned mod søen Eqalugarniarfiup Tasia. Landskabet er her åbent med dalstrøget, der forløber øst-vest over en ca. 10 km lang strækning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede med et tyndt tørvelag (Figur 87). Vegetationen domineres af dværgbirk og rummer desuden mosbølle, blågrå pil, rank star, steppestar, klippesvingel, blågrå rapgræs, tretandspotentil og tornet stenbræk.

Der blev observeret 4 rensdyr.

Mellem denne og felt 191 fandtes en mindre, delvist udtørret sø med bukkeblad, samt lignende bevoksning med fjeldhede.

Figur 87. Område hvor dokumentationscirkel 192 er udlagt.

4.1.52 Felt 191

Dokumentationscirklen ligger i den vestlige del af dalstrøget på den nordlige skråning ned mod søen Eqalugarniarfiup Tasia (Figur 88). Landskabet er her åbent med dalstrøget, der forløber øst-vest over en ca. 10 km lang strækning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af tør fjeldhede med et tyndt tørvelag og klipper samt mere åben klippegrund, bevokset med laver. Vegetationen domineres af dværgbirk og rummer desuden mosebølle, blågrå pil, steppestar, fjeldfestgræs, fjeldgulaks, fjeldhønsetarm, tuelimurt, grønlandsk blåklokke, og tornet stenbræk.

Figur 88. Udsigt over søen Eqalugarniarfiup Tasia med dæmningen over Blindelven i baggrunden og de stejle fjeldsider langs Blindelven.

4.1.53 Felt 190

Dokumentationscirklen ligger i den vestlige del af dalstrøget på den nordlige skråning ned mod den vestlige ende af søen Eqalugarniarfiup Tasia. Landskabet er her åbent med dalstrøget, der forløber øst-vest over en ca. 10 km lang strækning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af tør fjeldhede med et tyndt tørvelag og klipper (Figur 89). Vegetationen domineres af dværgbirk og rummer desuden blågrå pil, rank star, klippesvingel, blågrå rapgræs, purpurrørhvene, fjeldhønsetarm, Vahls pragtstjerne, tretandspotentil, mosebølle, mosepost og grønlandsk blåklokke.

Figur 89. Område hvor dokumentationscirkel 190 er udlagt.

4.1.54 Felt 189

Dokumentationscirklen ligger i den vestlige del af dalstrøget på den nordlige skråning ned mod den vestlige ende af søen Eqalugarniarfiup Tasia. Landskabet er her noget bakket og med større og mindre søer, der har en lav vandstand som følge af, at sommeren har været nedbørsfattig. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af tør fjeldhede med et tyndt tørvelag og vegetationsløse områder, samt søbred med gruset bund (Figur 90). Vegetationen bestod af dværgbirk og tundrapil, og omfattede desuden blank star, rypestar, polarkæruld, klippesvingel, blågrå rapgræs, purpurrørhvene, gul rævehale, dværgranunkel, hestehale, rødlig norel, Vahls pragtstjerne, fjeldbjørnebrod og agerpadderok.

Figur 90. Område hvor dokumentationscirkel 189 er udlagt. I baggrunden stejlvæggene ved Blindelven.

4.1.55 Felt 188

I forbindelse med etablering af dæmningen i toppen af Blindelven er der samtidig skabt forbindelse mellem søerne Eqalugarniarfiup Tasia og Taseqqat via en kanal sprængt i klipperne (Figur 91.). Formålet er at forøge det hydrologiske opland til vandkraftsøen Isortuarsuup Tasersua.

Figur 91. Kanalen mellem søerne Eqalugarniarfiup Tasia og Taseqqat er sprængt i klipperne (tv). Der er en gangbro over kanalen. Kanalen løber via en lavvandet sø (th) ud i Taseqqat, ligesom indløbet fra Eqalugarniarfiup Tasia passerer en mindre sø inden kanalen.

Dokumentationscirklen ligger umiddelbart ved broen over kanalen, nord for kanalen i et gruset og klippefyldte område (Figur 92). Landskabet er her noget bakket med tør fjeldhede, grus- og klippegrund, gruset/sandet søbred, en mindre, udtørrende sø sø m.v. Vegetationen bestod af dværgbirk og blågrå pil, mosebølle og rummer desuden steppestar, rypestar, purpurrørhvene, fjeldhønsetarm, rødlig norel, Vahls pragtstjerne, draba sp., liden sommerkonval, tornet stenbræk og agerpadderok.

Figur 92. Område hvor dokumentationscirkel 188 er udlagt.

4.1.56 Felt 187

Dokumentationscirklen ligger ved bredden af den lavvandede sø, hvori kanalen mellem søerne Eqalugarniarfiup Tasia og Taseqqat udmunder, inden den fortsætter til Taseqqat (Figur 93). Landskabet er her noget bakket med tør fjeldhede, grus- og klippegrund, gruset/sandet søbred, mindre moseområder, erosionskløfter m.v. Vegetationen bestod af dværgbirk, blågrå pil, tundrapil, mosebølle, kantlyng, hedemelbærris, og rummer desuden polarkæruld, mosestar, steppestar, rank star, vardefrytle, fjeldfestgræs, blågrå rapgræs, klippesvingel, purpurrørhvene, fjeldhønsetarm, rødlig norel, mosepost, grønlandsk post og agerpadderok.

Figur 93. Område hvor dokumentationscirkel 187 er udlagt.

4.1.57 Felt 186

Dokumentationscirklen ligger ved bredden af en lavvandet og udtørrende sø sydøst for søen Taseqqat. Søbredden består mest af sand og dynd (Figur 94). Landskabet er bakket med fjeldhede, klippegrund og mindre moseområder. Vegetationen bestod af fjeldpindsvineknop, hestehale, mosestar, blank star, fjeldbjørnebrod, dværgbirk, polarkæruld, mosebølle, mosepost, topspirende pileurt og revling.

I søen blev set 1 islom.

Figur 94. Område hvor dokumentationscirkel 186 er udlagt. Søbredden var meget blød med organisk bund.

4.1.58 Felt 46

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb syd for søen Taseqqat. Området sydøst for søen er præget af et småkuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, små søer, moser og mindre pilekrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede (Figur 95). Vegetationen var domineret af dværgbirk og revling med forekomst af kantlyng, mosepost, arktisk alperose, blågrå pil, mangleblomstret frytle, mosebølle, blågrøn rapgræs, steppestar og stilkfladstjerne. I området omkring cirklen var der ligeledes mindre partier med blålyng, hedemelbærris og laplandstroidurt.

Figur 95: Område hvor dokumentationscirkel 46 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.59 Felt 185

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb syd for søen Taseqqat. Området sydøst for søen er præget af et småkuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, små søer, moser og mindre pilekrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af tør fjeldhede (Figur 96). Vegetationen var domineret af dværgbirk og revling med forekomst af kantlyng, mosepost, blågrå pil, vardefrytle, mosebølle, blågrå rapgræs, steppestar, rank star, tornet stenbræk, grønlandsk fjeldsimmer og agerpadderok.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 96. Område hvor dokumentationscirkel 185 er udlagt.

4.1.60 Felt 184

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb ved sydenden af søen Taseqqat. Området ved sydenden af søen er præget af et småkuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, moser og mindre pilekrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fugtig fjeldhede ved søbredden (Figur 97). Vegetationen var domineret af dværgbirk, blågrå pil og revling med forekomst af mosepost, blågrå pil, falklands star, rank star, polarkæruld, mosebølle, fjeldbjørnebrod og agerpadderok. I søen fandtes hestehale.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fugtig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 97. Område hvor dokumentationscirkel 184 er udlagt.

4.1.61 Felt 183

Dokumentationscirklen ligger ved det planlagte vejforløb nær den sydvestlige bred af søen Taseqqat. Området vest for søen er præget af et kuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, moser og pilekrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede, pilekrat, græsli af varierende fugtighed, samt klipper (Figur 98). Vegetationen var domineret af dværgbirk, blågrå pil, revling og mosebølle med forekomst af grønlandsk post, mosepost, mosestar, steppestar, rank star, polarkæruld, fjeldgulaks, purpurrørhvene, blågrå rapgræs, fjeldfestgræs, klippesvingel, grønlandsk fjeldsimmer, fjeldbjørnebrod, brandtroldurt, Vahls pragtstjerne, fjeldulvefod, agerpadderok, grønlandsk blåklokke, fjeldhønsetarm, storblomstret gederams, topspirende pileurt og tornet stenbræk.

Der blev observeret 4 blisgæs overflyvende mod syd, alle adulte.

Figur 98. Område hvor dokumentationscirkel 183 er udlagt.

4.1.62 Felt 47

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb vest for søen Taseqqat. Området vest for søen er præget af et kuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, moser og pilekrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede (Figur 99). Vegetationen var helt domineret af dværgbirk og revling med forekomst af mosepost, mosebølle, blågrå pil, liden sommerkonval og bølget bunke. I området omkring cirklen var der ligeledes mindre partier med blålyng og laplandstroidurt.

Figur 99. Område hvor dokumentationscirkel 47 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.63 Felt 181

Dokumentationscirklen ligger ved det planlagte vejforløb nær den sydvestlige ende af søen Tasseqqat. Området vest for søen er præget af et kuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, moser og pilekrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af forholdsvis tør fjeldhede, pilekrat, samt klipper (Figur 100). Vegetationen var domineret af dværgbirk, blågrå pil, revling og mosebølle med forekomst af grønlandsk post, mosepost, liden sommerkonval, rank star, fjeldfestgræs, klippesvingel, fjeldhønsetarm, tretandspotentil og tornet stenbræk.

Figur 100. Område hvor dokumentationscirkel 181 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.64 Felt 180

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb vest for søen Taseqqat. Området vest for søen er præget af et kuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, moser og pilekrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede og pilekrat, og er forholdsvis tørt (Figur 101). Vegetationen var domineret af dværgbirk og blågrå pil. Desuden fandtes revling, grønlandsk post, mosebølle, rødlig norel, liden sommerkonval, klippesvingel og rank star.

Figur 101. Område hvor dokumentationscirkel 180 er udlagt.

4.1.65 Felt 179

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb vest for den nordlige del af søen Taseqqat. Området vest for søen er præget af et kuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, moser og pilekrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af relativt tør fjeldhede og klipper (Figur 102). Vegetationen var domineret af dværgbirk og blågrå pil. Desuden fandtes revling, mosepost, mosebølle, blåbær, kantlyng, klippesvingel, blågrå rapgræs, tretandspotentil, fjeldfestgræs og rank star.

Ca. 50 m fra dokumentationscirklen lå et mindre fugtigt område med tuekogleaks, polarkæruld og mosestar.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 102. Område hvor dokumentationscirkel 179 er udlagt.

Felt 178

Dokumentationscirklen ligger ved det planlagte vejforløb i den nordlige ende af søen Taseqqat. Området omkring søen er præget af et kuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, moser og pilekrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede og op til 1½ m højt pilekrat (Figur 103). Vegetationen var domineret af dværgbirk og blågrå pil. Desuden fandtes revling, mosepost, grønlandsk post, mosebølle, kantlyng, klippesvingel, blågrå rapgræs, purpurrørhvene, tretandspotentil, rank star og fjeldulvefod. Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 103. Område hvor dokumentationscirkel 178 er udlagt.

4.1.66 Felt 48

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i den nordlige ende af søen Taseqqat. Området omkring søen er præget af et kuperet landskab med en blanding af mere eller mindre fugtige fjeldheder, moser og pilekrat. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en mosaik af forholdsvist frodig fjeldhede og græsli (Figur 104). Området ligger på en sand- og grusbølge ved udløbet af søen og havde et meget sparsomt tørvelag. Vegetationen var helt domineret af dværgbirk og purpurrørhvene med forekomst af blågrå pil, tofarvet star, blågrå rapgræs, bølget bunke og børstekobresie.

Figur 104. Område hvor dokumentationscirkel 48 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er noget atypisk for området, da cirklen ligger helt tæt på udløbet fra søen og området således var præget af at forstyrrelser i forbindelse med stor afsmeltning fra området.

4.1.67 Felt 177

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb mellem søerne Taseqqat og Innajuattup Tasia. Området som helhed ligger i et relativt åbent dalstrøg med lavere fjelde omkring. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en relativt tør fjeldhede med enkelte mere fugtige partier (Figur 105). Vegetationen var domineret af dværgbirk og purpurrørhvene med forekomst af mosebølle, revling, blågrå pil, mosepost, arktisk alperose, grønlandsk fjeldsimmer, grønlandsk blåklokke, fjeldhønsetarm, stilkfladstjerne, rødlig norel, tuelimurt, tornet stenbræk, liden sommerkonval, klippesvingel, fjeldfestgræs, blågrå rapgræs, rank star og steppestar.

Islom blev hørt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 105. Område hvor dokumentationscirkel 177 er udlagt.

4.1.68 Felt 176

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb mellem søerne Taseqqat og Innajuattup Tasia. Området som helhed ligger i et relativt smalt dalstrøg med fjelde omkring. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af blokmark (udtørret elvleje), flankeret af pilekrat (Figur 106). Vegetationen bestod af polarvalmue, storblomstret gederams, rank star, fjeldguldhavre, kratrørhvene, fjeldsyre, snefrytle, topspirende pileurt samt blågrå pil, mosebølle, revling, grønlandsk blåklokke, fjeldhønsetarm, rødlig norel, klippesvingel, blågrå rapgræs og vardefrytle.

Figur 106. Område hvor dokumentationscirkel 176 er udlagt.

4.1.69 Felt 49

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb mellem søerne Taseqqat og Innajuattup Tasia. Området som helhed ligger i et relativt åbent dalstrøg med lavere fjelde omkring. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en relativt artsfattig fjeldhede (Figur 107). Området ligger syd for en mindre sø og havde et sparsomt tørvelag. Vegetationen var helt domineret af dværgbirk og purpur rørhvene med forekomst af mosebølle, agerpadderok, mosepost, blågrå rapgræs og tofarvet star.

Figur 107: Område hvor dokumentationscirkel 49 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for mere artsfattig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.70 Felt 175

Dokumentationscirklen ligger i et større moseområde, nord for det planlagte vejforløb, jf. felt 49 mellem søerne Taseqqat og Innajuattup Tasia. Området som helhed ligger i et relativt åbent dalstrøg med lavere fjelde omkring. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en større, sammenhængende mose, der dog bærer præg af at være mindre fugtig end normal som følge af den tørre sommer (Figur 108). Vegetationen var domineret af blågrå pil, tundrapil, blåbær, mosestar, rank star, norsk star, polarkæruld, smalbladet kæruld, liden padderok samt Sphagnum sp.

I den nord for beliggende sø blev set 2 toppet skallesluger.

Figur 108. Område hvor dokumentationscirkel 175 er udlagt.

4.1.71 Felt 174

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb øst for søen Innajuattup Tasia. Området som helhed ligger i et relativt åbent dalstrøg med lavere fjelde omkring. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af tør fjeldhede (Figur 109). Området havde et relativt tyndt tørvelage. Vegetationen var domineret af dværgbirk med forekomst af blågrå pil, mosepost, kantlyng, revling, mosebølle, fjeldfestgræs, klippesvingel, blågrå rapgræs og vardefrytle.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for mere artsfattig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 109. Område hvor dokumentationscirkel 174 er udlagt.

4.1.72 Felt 173

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb øst for søen Innajuattup Tasia. Området som helhed ligger i et relativt åbent dalstrøg med lavere fjelde omkring. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en tør fjeldhede (Figur 110). Området havde et relativt veludviklet tørvelag og grænser op til en udvidelse af elven. Vegetationen var domineret af dværgbirk med forekomst af blågrå pil, revling, mosebølle, kratrørhvene, klippesvingel, blågrå rapgræs, fjeldfestgræs, rank star og vardefrytle. Desuden fandtes ved bredden af elven rødlig norel, alpetjærenellike og fjeldhønsetarm.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fugtig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

Figur 110. Elven fra afløbet af Innajuattup Tasia udvider sig til en mindre sø inden den fortsætter sit løb mod vandkraftsøen. Felt 173 er placeret forrest i billedet.

4.1.73 Felt 50

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb øst for søen Innajuattup Tasia. Området som helhed ligger i et relativt åbent dalstrøg med lavere fjelde omkring. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en fugtig fjeldhede (Figur 111). Området havde et relativt veludviklet tørvelag. Vegetationen var domineret af dværgbirk med forekomst af mosepost, revling, mosebølle, hårstar, hirsestar og polarkæruld.

Figur 111. Område hvor dokumentationscirkel 50 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fugtig fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.74 Felt 172

Dokumentationscirklen ligger ved det planlagte vejforløb ved den østlige bred af søen Innajuattup Tasia. Området som helhed ligger i et relativt åbent dalstrøg med lavere fjelde omkring. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består tør fjeldhede med fugtige partier og klippepartier (Figur 112). Området havde et relativt tyndt tørvelag. Vegetation var domineret af dværgbirk med blågrå pil, revling, mosebølle, rank star, vardefrytler, klippesvingel, blågrå rapgræs, fjeldfestgræs, grønlandsk blåklokke, Vahls pragtstjerne, rødlig norel og stilkfladstjerne.

Figur 112. Overnatningsstedet "luksushytten" ved den østlige bred af Innajuattup Tasia. Felt 172 er placeret til højre i billedet neden for skråningen mod vandet.

I et lidt mere fugtigt område fandtes polarkæruld, mosestar, kratrørhvene, mosepost, grønlandsk post og topspirende pileurt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.75 Felt 51

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb nordvest for søen Innajuattup Tasia. Området som helhed ligger i et relativt åbent dalstrøg med lavere fjelde omkring. Nord for området er der dog et relativt stejlt fjeldmassiv, som rager op i ca. 600 meter over havet. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en mosaik af mose og fugtig fjeldhede (Figur 113). Området havde et relativt veludviklet tørvelag. Vegetationen var domineret af hirsestar og mosestar med forekomst af dværgbirk, blågrå pil, arktisk pil, agerpadderok, mosebølle, blågrå rapgræs bølget bunke og topspirende pileurt.

Figur 113. Område hvor dokumentationscirkel 51 er udlagt.

Selvom området ikke var specielt fugtigt var vegetationen i dokumentationscirklen overvejende domineret af halvgræsser og var således atypisk for fugtige fjeldheder. Vegetationen havde således mere mosepræg end hedepræg. Vegetationen bærer således præg af et mere atlantisk og fugtigt klima med større nedbør, hvilket sandsynligvis skyldes at området ligger umiddelbar sydvest for et fjeldmassiv i bunden af en lang smal dal som udmunder i Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq).

4.1.76 Felt 52

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i en snæver dal vest for søen Innajuattup Tasia. Området som helhed består af et langt, relativt snævert dalstrøg som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq). Området hvor dokumentationscirklen ligger består af en mosaik af fjeldhede og fjeldmark (Figur 114). Området var generelt stenet og gruset og havde et meget sparsomt tørvelag. Vegetationen var domineret af dværgbirk og steppestar med forekomst af børstekobresie, klippesvingel, blågrå rapgræs, liden sommerkonval, blågrå pil, kantlyng, grønlandsk fjeldsimmer, mosebølle, Vahls potentil og fjeldhønsetarm.

Figur 114. Område hvor dokumentationscirkel 52 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede og fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.77 Felt 53

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb langt inde i et snævert dalstrøg som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq). Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede (Figur 115). Området havde et meget sparsomt tørvelag. Vegetationen var domineret af dværgbirk og steppestar med forekomst af børstekobresie, purpurrørhvene, blågrå rapgræs, topspirende pileurt, mangleblomstret frytle, alpetjærenellike, kolbestar og fjeldhønsetarm.

Figur 115. Område hvor dokumentationscirkel 53 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.78 Felt 54

Dokumentationscirklen ligger umiddelbart syd for det planlagte vejforløb langt inde i et snævert dalstrøg, som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq). Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af et mere artsrigt parti med urteli (Figur 116). Ned gennem dalen var der enkelte mere artsrige partier med en mere kalkpræget græslandsvegetation. Disse partier var væsentligt mere artsrige med dominans af blomsterplanter. Vegetationen var domineret af grønlandsk blåklokke og sort bakkestjerne med forekomst af topspirende pileurt, blågrå pil, blålyng, revling, steppestar, arktisk øjentrøst, fjeldbjørnebrod, blågrå rapgræs, mælkebøtte sp., dværgbirk, fjeldhønsetarm, trefingerpotentil, mosebølle og grønlandsk kattefod.

Figur 116: Område hvor dokumentationscirkel 54 er udlagt.

I området mellem Sisimiut og Kangerlussuaq er de helt overvejede naturtyper i tørre områder fjeldhede og fjeldmark, og der er således kun ganske få kalkholdige områder med urteli. De få områder, der er med denne naturtype, er generelt artsrige med forekomst af en række lidt mere specielle arter og dette område er således værdifuldt. Naturtypen forekommer primært på lidt stejlere sydvendte skrånninger. Det bør sikres, at vejforløbet ikke berører de få og små partier der er med urteli i dalen ned gennem området.

4.1.79 Felt 55

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb langt inde i et snævert dalstrøg, som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) umiddelbart vest for toppen Nerummaq. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af relativt artsrig fugtig fjeldhede (Figur 117). Vegetationen var domineret af dværgbirk og mosebølle med forekomst af blågrå pil, kolbestar, sæterstar, tofarvet star, tundrapil, topspirende pileurt, blågrå rapgræs, revling, grønlandsk fjeldsimmer og rødlig norel.

Figur 117. Område hvor dokumentationscirkel 55 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.80 Felt 56

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i langt inde i et snævert dalstrøg, som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) umiddelbart syd for toppen Nerummaq. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af relativt artsfattig fjeldhede (Figur 118). Vegetationen var helt domineret af dværgbirk med forekomst af blågrå pil, børstekobresie, klippesvingel og revling.

Figur 118. Område hvor dokumentationscirkel 56 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.81 Felt 57

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb langt inde i et snævert dalstrøg, som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) umiddelbart ved Nerummap Qoorua. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af relativt artsfattig fjeldhede (Figur 119). Vegetationen var helt domineret af dværgbirk med forekomst af purpurrørhvene, kolbestar, børstekobresie, blågrå pil og revling.

Figur 119. Område hvor dokumentationscirkel 57 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.82 Felt 58

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb langt inde i et snævert dalstrøg som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) vest for toppen Nerummaq. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af relativt artsfattig fjeldhede (Figur 120). Vegetationen var helt domineret af dvægbirk med forekomst af børstekobresie, blågrå pil, hirsestar, mangeblomstret frytle, tofarvet star og revling.

Figur 120. Område hvor dokumentationscirkel 58 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.83 Felt 59

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i et snævert dalstrøg, som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) nord for toppen Qaarajuttoq. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af relativt artsfattig fjeldhede (Figur 121). Vegetationen var helt domineret af dværgbirk med forekomst af revling, mosebølle, mosepost, blågrå pil, arktisk pil og kolbestar.

Figur 121. Område hvor dokumentationscirkel 59 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.84 Felt 60

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i et snævert dalstrøg som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) mellem toppene Qaarajuttoq og Uutap Kuua. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede (Figur 122). Vegetationen var helt domineret af dværgbirk med forekomst af agerpadderok, arktisk pil, blågrå pil, hirsestar, revling, mosebølle og mosepost.

Figur 122. Område hvor dokumentationscirkel 60 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.85 Felt 61

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i et snævert dalstrøg, som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) mellem toppene Qaarajuttoq og Uutap Kuua. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fugtig fjeldhede (Figur 123). Vegetationen var helt domineret af dværgbirk og mosebølle med forekomst af hirsestar, blågrå pil, arktisk pil og tofarvet star.

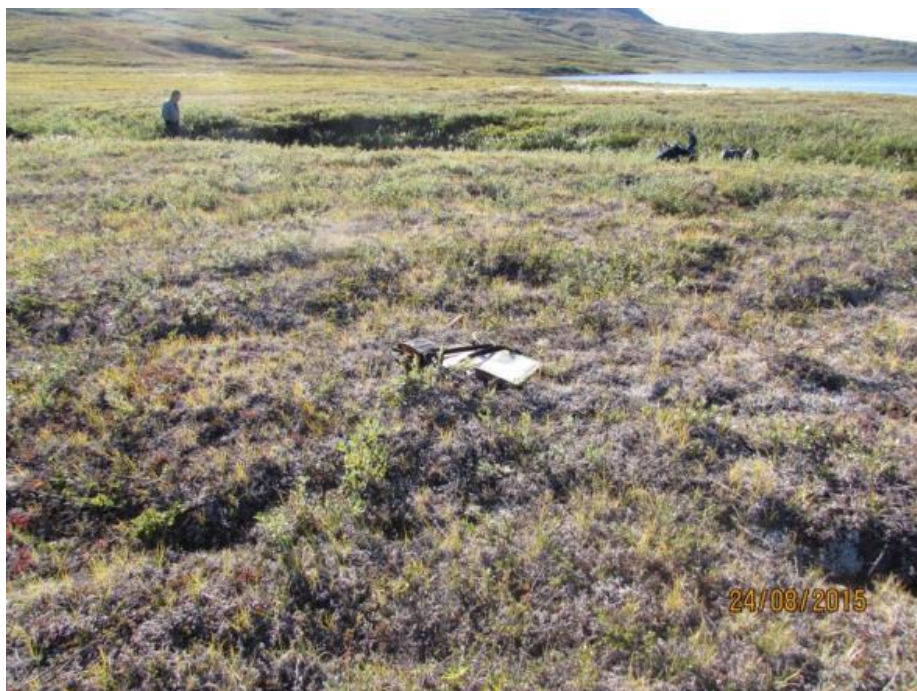

Figur 123. Område hvor dokumentationscirkel 61 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.86 Felt 62

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i et dalstrøg, som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) umiddelbart syd for søen Tasii. Området består af et relativt stort fladt område syd for søen. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en relativt artsfattig fugtig fjeldhede (Figur 124). Vegetationen var helt domineret af dværgbirk med forekomst af hirsestar, blågrå pil, revling, kolbestar, småblomstret frytle og mosebølle.

Figur 124. Område hvor dokumentationscirkel 62 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.87 Felt 63

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i et dalstrøg, som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) umiddelbart vest for søen Tasii. Området ligger på en lang fjeldskrånning, som dels vender ned mod søen og dels ned mod Første Fjord. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en relativt artsfattig fjeldhede (Figur 125). Vegetationen var helt domineret af dværgbirk og mosepost med forekomst af mosebølle, blågrå pil, blågrå rapgræs mangeblomstret frytle og revling.

Figur 125: Område hvor dokumentationscirkel 63 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.88 Felt 64

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på en fjeldskrånning, som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq). Området ligger på en lang nordvendt fjeldskrånning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en relativt artsfattig fjeldhede og fjeldmark (Figur 126). Vegetationen var domineret af dværgbirk og mosebølle med forekomst af klippesvingel, fjeldhønsetarm, blågrå pil, kolbestar, børstekobresie og steppestar.

Figur 126. Område hvor dokumentationscirkel 64 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede og fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.89 Felt 65

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb på en fjeldskråning, som fører ned mod Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq). Området ligger på en lang nordvendt fjeldskråning. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en relativt artsrig fjeldhede (Figur 127). Vegetationen var domineret af dværgbirk og revling med forekomst af otteradet ulvefod, blågrå pil, kantlyng, blågrå rapgræs, fjeldrottehale, klippesvingel, hirsestar, mosebølle, liden sommerkonval, mosepost og storblomstret sommerkonval.

Figur 127. Område hvor dokumentationscirkel 65 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for de mere artsrige og atlantiske fjeldheder i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut. De kystnære hedeområder er generelt mere præget af revling og kantlyng end fjeldhederne længere inde i landet.

4.1.90 Felt 66

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte ATV-spor i et dalstrøg mellem Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) og Sisimiut. Området ligger på en lang nordvendt fjeldskråning, som vender ned mod Første Fjord. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en mosaik af fjeldmark og fjeldhede (Figur 128). Vegetationen var domineret af dværgbirk og mosebølle med forekomst af topspirende pileurt, ager padderok, blålyng, revling, steppestar, klippesvingel og arktisk pil.

Figur 128: Område hvor dokumentationscirkel 66 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede og fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut. De kystnære hedeområder er generelt mere præget af revling, blålyng, kryblyng (Figur 129) og kantlyng end fjeldhederne længere inde i landet.

Figur 129. Kryblyng mellem felt 65 og 66.

4.1.91 Felt 67

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i et dalstrøg mellem Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) og Sisimiut. Området ligger i den højest liggende del af dalstrøget. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldmark (Figur 130). Vegetationen var domineret af blålyng og kantlyng med forekomst af revling, dværgbirk, og steppestar.

Figur 130. Område hvor dokumentationscirkel 67 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede og fjeldmark i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut. De kystnære hedeområder er generelt mere præget af revling, blålyng, kryblyng og kantlyng end fjeldhederne længere inde i landet.

4.1.92 Felt 68

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i et dalstrøg mellem Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) og Sisimiut. Området ligger i den vestvendte del af dalstrøget. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af en mosaik af fjeldhede og mose (Figur 131). Vegetationen var domineret af dværgbirk og polarkæruld med forekomst af purpurrørhvene, blågrå rapgræs, hirse star, arktisk pil, revling, smalbladet kæruld, blank star, topspirende pileurt og sneensian.

Figur 131. Område hvor dokumentationscirkel 68 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fugtig fjeldhede og mose i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut. Umiddelbart ved cirklen var der et større område som var brændt af. Her var vegetationen meget artsfattig, men med en fin bestand af sneensian.

4.1.93 Felt 69

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i et dalstrøg mellem Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) og Sisimiut. Området ligger i den vestvendte del af dalstrøget. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede (Figur 132). Vegetationen var domineret af dværgbirk og revling med forekomst af blågrå pil, børstekobresie, mangeblomstret frytle og mosebølle.

Figur 132. Område hvor dokumentationscirkel 69 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kangerlussuaq og Sisimiut.

4.1.94 Felt 70

Dokumentationscirklen ligger i det planlagte vejforløb i et dalstrøg mellem Første Fjord (Kangerluarsuk Tulleq) og Sisimiut. Området ligger i den vestvendte del af dalstrøget helt ned mod Sisimiut. Området, hvor dokumentationscirklen ligger, består af fjeldhede (Figur 133). Området var præget af større sten og mindre partier med barfjeld. Vegetationen var domineret af dværgbirk og revling med forekomst af kolbestar, arktisk pil topspirende pileurt, mosebølle, rødlig norel og mose post.

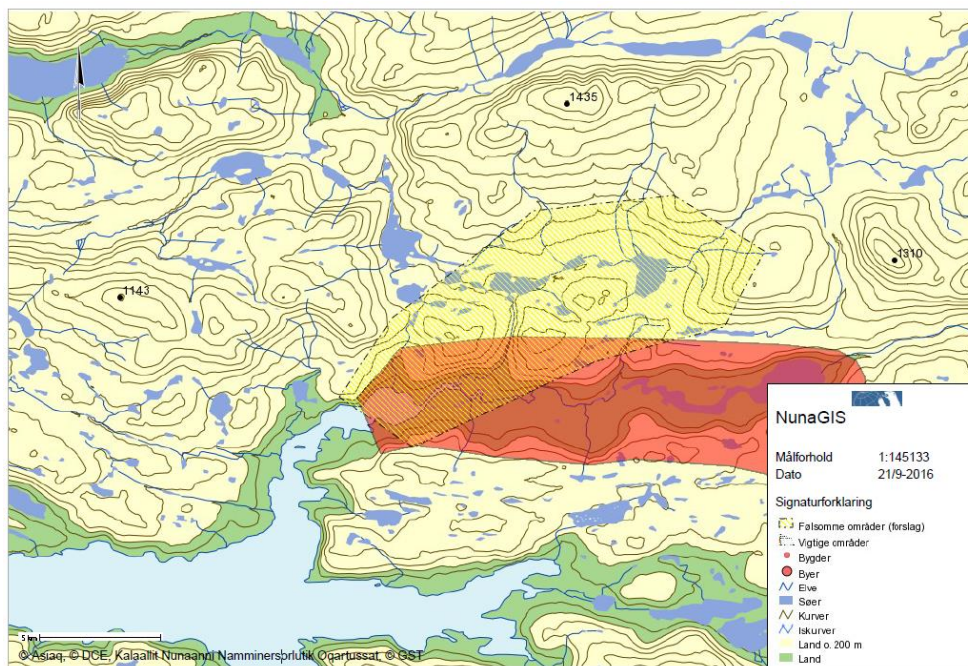
Figur 133. Område hvor dokumentationscirkel 70 er udlagt.

Vegetationen i dokumentationscirklen er karakteristisk for fjeldhede i lokalområdet mellem Kan-gerlussuaq og Sisimiut.

4.2 Fugle

Fugleobservationer er gjort i forbindelse med det øvrige feltarbejde i området.

I kortværket www.Nunagis.gl er angivet særlige interesseområder i form af reservater eller specielle forekomster af planter og dyr i området. I området syd for Blindelven er udpeget et vigtigt forårsrasteområde for grønlandsk blisgås (Figur 134).

Figur 134. Det røde område markerer det vigtige forårsrasteområde for grønlandsk blisgås ved Itenneq. Det gule område skal ikke medtages iflg. David Boertmann fra DCE.

De nærmeste fuglekolonier ligger med stor afstand til området. Følgende arter blev truffet under feltarbejdet (Tabel 3):

Art	Antal	Lokalitet	Bemærkninger
Ravn	Almindelig	Hele området	Forekommer i alle naturtyper
Fjeldrype	Relativt hyppig	Spredt	Pilekrat, heder, mange spor set men kun få fugle
Laplandsværling	Hyppig	Hele området	Pilekrat, heder
Gråsiken	Almindelig	Hele området	Pilekrat
Snespurv	Hyppig	Hele området	Heder, blokmark
Stenpikker	Hyppig	Hele området	Heder, blokmark
Vandrefalk	10 - 12	Ynglepar ved felt 21. Sandsynligt ynglepar mellem felt 2 og 3 og i nærheden af felt 201. Samt spredte observationer	De fleste naturtyper, yngler hvor der er stejlvægge.
Islom	Hyppig	Ynglepar i mange af områdets søer.	Mange par set og hørt samt en jagende flok ved punkt 31 med 8 fugle.
Rødstrubet lom	2 ynglepar	Ved punkt 14 og 42	Set med unger
Toppet Skallesluger	4 – 5 ynglepar	Ved punkt 35,43, 172 og 175	Set med unger samt hørt
Canadagås	8 - 10	Brayasø	Set lette fra bredden af Brayasø
Grønlandsk Blisgås	4	4 adulte trak syd ved Taseqqat (Felt 183)	Fjer efter fældning fundet ved punkt 42 i 2015
Gråand	1 med ællinger	Ved punkt 175	
Havlit	20 - 25	Brayasø	Rastende flok

Table 3. Registrerede fuglearter under feltarbejdet.

Ravn, laplandsværling, gråsiken og snespurv er almindelige og vidt udbredte i Grønland.

Vandrefalk er udbredt over det meste af Grønland og er på den grønlandske rødliste (2007) opført som LC (ikke truet).

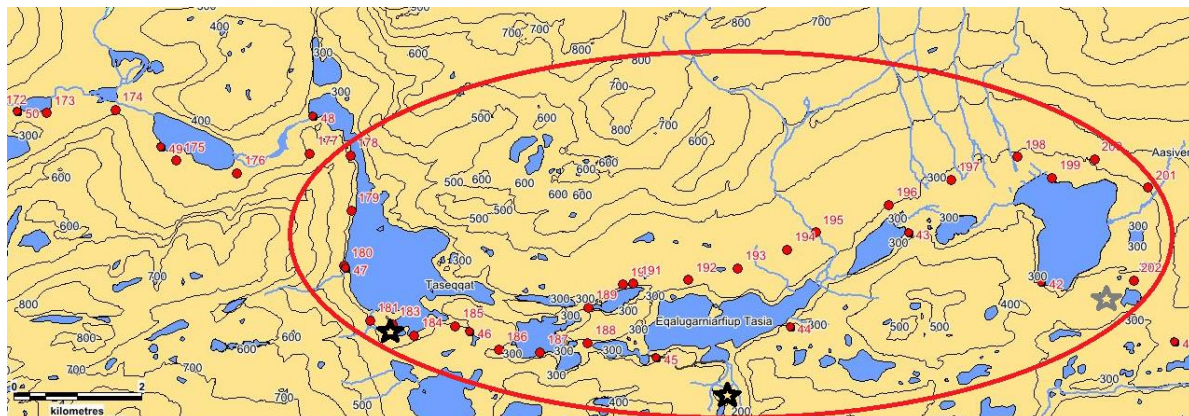
Islom er ret fåtallig men udbredt over store dele af Grønland med undtagelse af de nordligste egne. Den er på den grønlandske rødliste (2007) opført som NT (næsten truet). Islom var meget hyppig i området og optrådte som par i næsten alle lidt større søer.

Rødstrubet lom har et meget stort udbredelsesområde og vurderes at forekomme spredt i meget store dele af Grønland. Arten er opført som LC (ikke truet) på den grønlandske rødliste 2007.

Toppet skallesluger er forholdsvis almindelig og har et stort udbredelsesområde. Arten er opført som LC (ikke truet) på den grønlandske rødliste 2007.

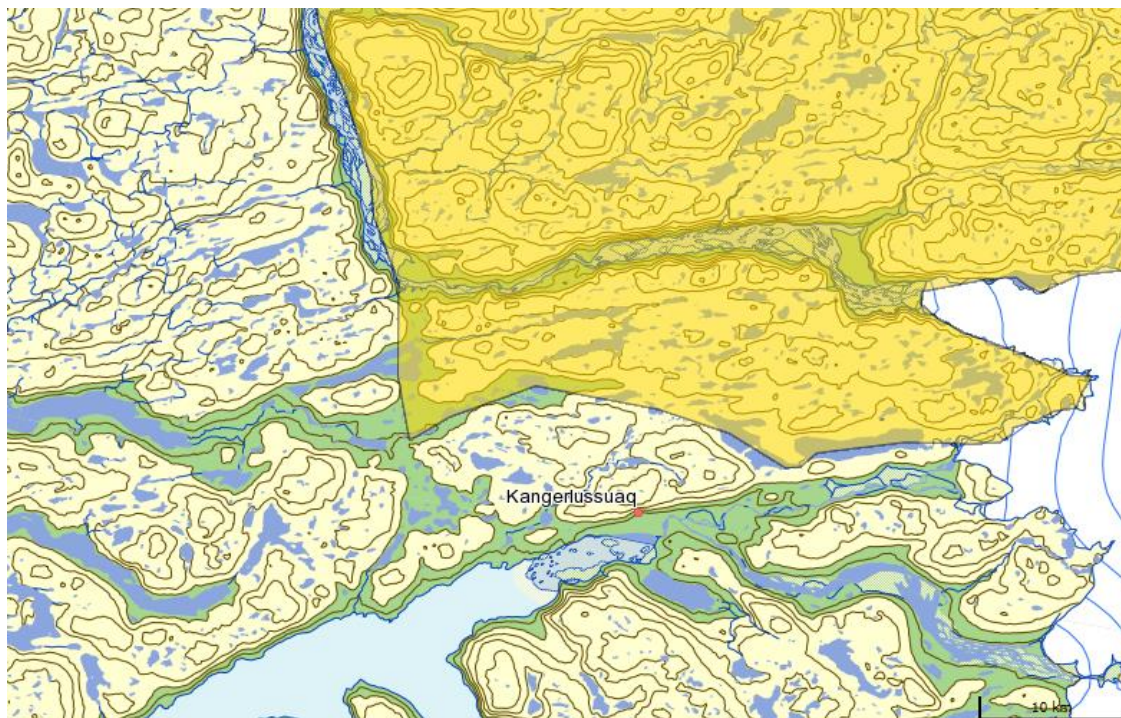
Grønlandsk Blisgås (der er en underart af blisgås, der kun yngler på Grønland) yngler udelukkende i Vestgrønland imellem Sukkertoppen og den sydlige del af Upernavik kommune. Blisgåsens bevaringsstatus i Grønland er ugunstig, fordi bestanden er stærk tilbagegang. På den grønlandske rødliste klassificeres den som 'moderat truet'. Arten er samtidig national ansvarsart for Grønland. Udover forårsrasteplassen ved Itenneq (Figur 134) er der ved et besøg i området i juni 2016 i gæssenes yngletid, observeret et par blisgæs i en sø ved Blindelven (Bilag 1). Det må derfor vurderes, at arten kan yngle spredt i området. Observationen af 4 blisgæs ved Felt 183 Taseqqat og fund af fjer ved Felt 42 indikerer at blisgåsen også træffes i området uden for yngletiden, men der er næppe tale om egentlige fældningsområder.

Bedømt ud fra de få feltobservationer og beliggenheden af forårsrastepladsen for blisgæs ved Itenneq, vurderes det, at området mellem felt 41- 48 og felt 202-178 er det vigtigste for grønlandsk blisgås i forhold til det samlede vejforløb (Figur 135). Dermed kan det ikke udelukkes, at der også forekommer blisgås som ynglefugl eller rastende langs den øvrige del af tracéet.

Figur 135. Område med registreringer af blisgås. Sort stjerne = observationer 2016, grå stjerne er fund af fjer 2015.

Eksempelvis blev et par blisgæs observeret ved søen Isunnguata tasii først i august 2016, hvor de fløj op fra et pilekrat og satte sig på søen, ca. 2,7 km nord for det planlagte vejforløb i Nerummaq-dalen, målt fra felt 58. Det vigtigste område for fældende blisgæs ligger uden for det planlagte vejforløb, nordøst for Kangerlussuaq (Figur 136).

Figur 136. Udpeget fældeområde for gæs, jf. kortværket Nunagis.

Canadagås. Ud over de rastende fugle, der blev observeret i Braya sø, er der i forbindelse med tidligere udført feltarbejde i juni 2016 observeret canadagæs i flere af søerne omkring Blindelven (Hans Holt Poulsen, Qeqqata Kommuni), jf. Figur 15. Endvidere blev der i forbindelse med VVM-

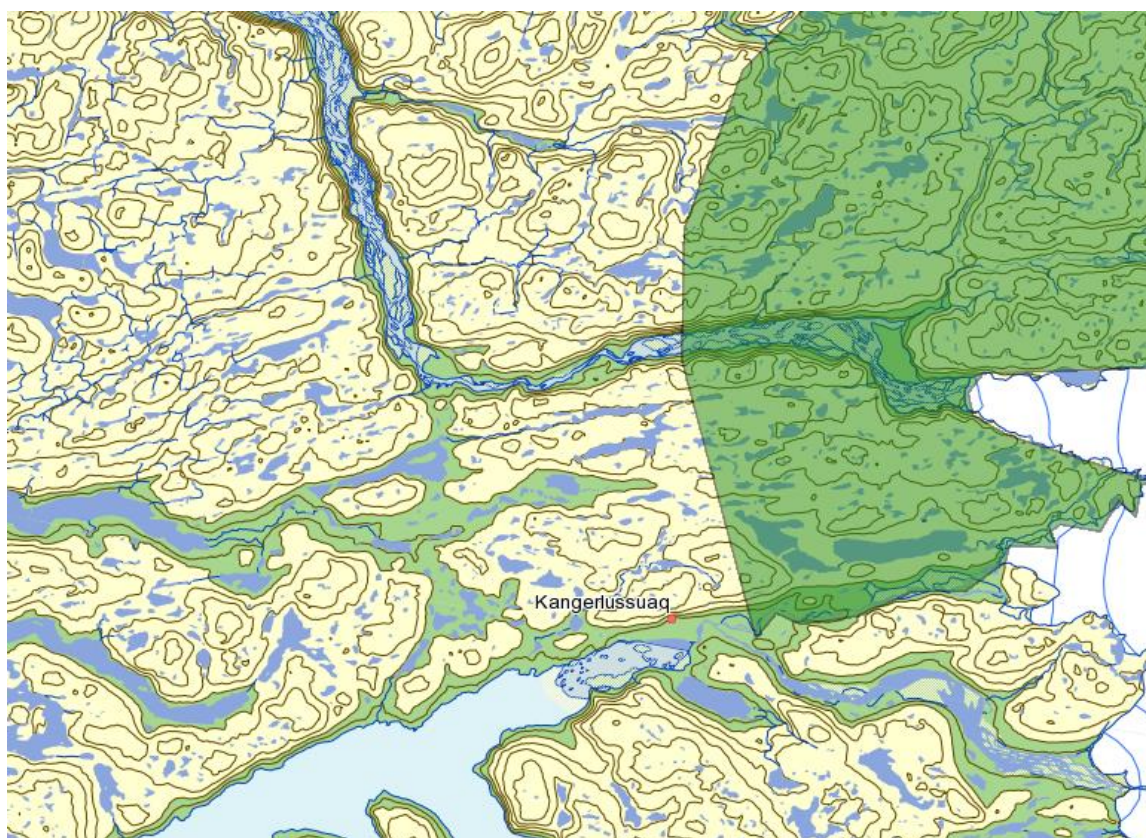
undersøgelsen af Havn og vej i Kangerlussuaq i 2015-2016 observeret ynglende canadagæs i en sø sydvest for Brayasø /23/.

Gråand. 1 hun med ællinger blev observeret i søen Innajuatupp tasia ved felt 175. Gråand yngler formentlig ved mange af de mere næringsrige søer i området.

Havlit forekommer almindeligt langs hele den grønlandske kyst og har et meget stort udbredelsesområde. Den observerede flok er sandsynligvis fældende fugle.

4.3 Pattedyr

I kortværket www.Nunagis.gl er der ikke angivet særlige interesseområder for pattedyr langs vejforløbet fra Kangerlussuaq til Sisimiut. Der er dog relativt store forekomster af rensdyr i området og ca. 14 km øst for projektområdet er der et kælvningsområde for rensdyr (Figur 137).

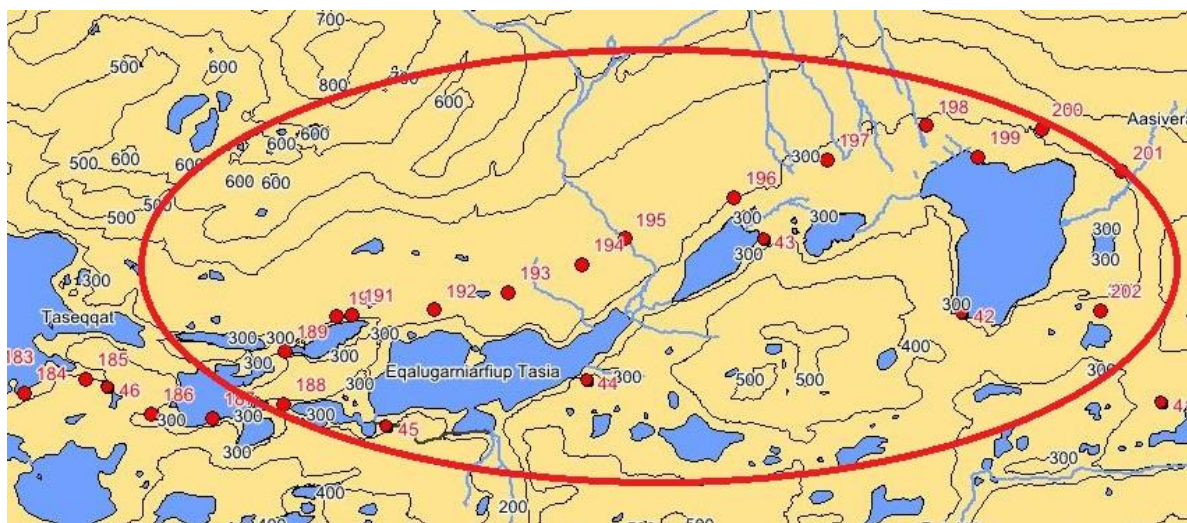
Figur 137. Kælvningsområde for rensdyrøst for Kangerlussuaq (fra Nunagis).

I forbindelse med feltundersøgelserne i 2015 og 2016 blev der set ret mange rensdyr, samt store mængder af veksler efter rensdyr, langs med det planlagte vejforløb. Rensdyrene fouragerer i stort set hele kommunen og findes i relativt store bestande mellem kælvningsområderne ved isranden og helt til Sisimiut. Centralt i området er der nogle store dalstrøg, blandt andet i området omkring Blindelven, som vurderes at være meget værdifulde fourageringsområder for rensdyr i sensommeren og om vinteren, hvor rensdyrene trækker ned fra højfjeldet. Vejforløbet går gennem en række af disse dalstrøg og krydser således en række af de mest værdifulde trækruter mellem kælvningsområderne ved isranden og fourageringsområderne mellem Sisimiut og Kangerlussuaq.

En gennemførelse af projektet vil medføre en række forstyrrelser i området. Det vurderes, at forstyrrelserne fra selve kørslen ad vejen ikke vil påvirke bestanden af rensdyr væsentligt. Med gen-

nemførelse af projektet vil de store centrale fourageringsområder for rensdyr imidlertid blive tilgængelige med køretøjer, hvilket betyder, at der kan jages rensdyr langt fra de nuværende jagtområder. En sådan jagt langt inde i landet vurderes at medføre ganske betydelige forstyrrelser for rensdyrene i området og vil potentielt kunne påvirke bestanden negativt.

I 1960'erne blev der udsat 27 moskusokser ved Kangerlussuaq. Bestanden er vokset kraftigt siden og har bredt sig i alle retninger, og moskusoksen er set helt til Sisimiut. Den anslås at udgøre mellem 10.000 og 25.000 dyr i 2010 /25/. I forbindelse med feltundersøgelserne blev der set flere spor efter moskusokse, og der blev set en familieflok med flere kalve i dalstrøget nord for Blindelven, jf. Figur 138 og Figur 139.

Figur 138. Området hvor der blev observeret en flok moskusokser på ca. 10 dyr med kalve, samt mange rensdyr. Et virkelig godt område for de store græssere.

En gennemførelse af projektet vil medføre en række forstyrrelser i området. Det vurderes dog, at forstyrrelserne fra selve kørslen ad vejen ikke vil påvirke bestanden af moskusokse væsentligt. Med gennemførelse af projektet vil de store centrale fourageringsområder for moskusokse imidlertid blive tilgængelige med køretøjer, hvilket vil bevirke at der kan jages moskus langt fra de nuværende jagtområder. En sådan jagt langt inde i landet vil medføre betydelige forstyrrelser for moskusokserne i området og vil potentielt kunne påvirke bestanden i negativ retning.

Figur 139. Familieflok af moskusokse i området omkring dalstrøget nord for Blindelven .

Derudover blev der set snehare (Figur 140), som er meget almindelig i området. Polarræv med unger blev observeret ved felt 199 i dalstrøget nord for Blindelven, jf. Figur 138.

Figur 140. Snehare er almindeligt forekommende langs hele det planlagte vejforløb.

5. REFERENCER

- /1/ Ny vej og havn ved Kangerlussuaq. Terms of Reference for etablering af anlæg. Februar 2015. Rambøll.
- /2/ Brev af 17. april 2015 " Godkendelse at Terms of Reference for ny havn og vej ved Kangerlussuaq".
- /3/ Rune, F. 2011. Wild flowers of Greenland. Grønlands vilde planter. Gyldenlund.
- /4/ Anderson, N. J., Harriman, R., Ryves, D.B. & Patrick, S. T., 2001: Dominant Factors Controlling Variability in the Ionic Composition of West Greenland Lakes. Arctic, Antarctic and Alpine Research. Vol. 33, 4: 418-425.
- /5/ Bay, C., 1992: A phytogeographical study of the vascular plants of northern Greenland – north of 74° northern latitude. Meddelelser om Grønland, Bioscience 36: 1-102.
- /6/ Bennike, O. & Anderson, N. J. 1998: Potamogeton praelongus in West Greenland. Nordic Journal of Botany 18 (3): 499-501.
- /7/ Born, E.W. & Böcher, J. (red.) 1999: Grønlands Økologi – en grundbog. Atuakkiorfik Undervisning.
- /8/ Böcher, J. 1978: Spargularia canadensis (Caryophyllaceae) in Greenland. Botanisk Tidsskrift 72: 245-247.
- /9/ Bøcher, J., Feilberg, J., Folving, S., Hansen, P., Hasholt, B., Jacobsen, N.K., Kristensen, K., Krogh, K., Meldgaard, J., Petersen, H.C. & Søgaard, H. 1980: Holsteinsborg. Sisimiut kommune. Natur- og kulturforhold. Udvalget vedrørende Fredningslov for Grønland. Ministeriet for Grønland. 88 p.p.

- /10/ Böcher, T. W. 2000: Det grønne Grønland. 2. udg. redigeret af Bent Fredskild og Jens Böcher. Rhodos. 432 pp.
- /11/ Böcher, T. W., Fredskild, B., Holmen, K. & Jakobsen, K. 1978: Grønlands Flora. 3. udg. P. Haase & Søns Forlag. 326 pp.
- /12/ Dalgaard, V. & Fredskild, B. 1993: x Ledodendron vanhoeffeni (syn.: Rhododendron vanhoeffeni) refound in Greenland. Nordic Journal of Botany 13 (3): 253-255. DMU, 2005: <http://www.dmu.dk/Grønland/Klimaændringer/Konsekvenser/> Lokaliseret
- /13/ Due, R. & Ingerslev, T. (red.) 2000: Naturbeskyttelse i Grønland. Teknisk rapport nr. 29, februar 2000. Pinngortitaleriffik, Grønlands Naturinstitut.
- /14/ Escher, A. & Watt, W. S. (red.) 1976: Geology of Greenland. GGU. 603 pp
- /15/ Fredskild, B., 1996: A phytogeographical study of the vascular plants of West Greenland (62°20'- 74°00'). Meddelelser om Grønland, Bioscience 45: 1-157.
- /16/ Fredskild, B., Feilberg, J., Hanfgarn, S. & Alstrup, V. 1979: Grønlands Botaniske Undersøgelse 1978 og 1979. Botanisk Museum. 39 pp.
- /17/ Glahder, C. M. 1999: Sensitive Areas and Periods of the Greenland White-fronted Goose in West Greenland. Spring staging and moult as important bottleneck periods in the annual cycle of the goose subspecies. PhD thesis. DMU.
- /18/ Jensen, D. Bugge (red.) 1999: Grønlands Biodiversitet – et landestudie. Teknisk
- /19/ Meldgaard, M., 1986: The Greenland caribou – zoogeography, taxonomy, and population dynamics. Meddelelser om Grønland, Bioscience 20: 1-88.
- /20/ Pedersen, O. & Brodersen, K. P. 2003: Fantastiske undervandslandskaber i arktiske søer. Urt 27: 118-122.
- /21/ Pers. Medd. David Boertman, AU institut for bioscience.
- /22/ Fox, A.D. and Christian M. Glahder. 2009. Post-moult distribution and abundance of white-fronted geese and Canada geese in West Greenland in 2007. Polar research 29 413-420.
- /23/ Qeqqata Kommuni., 2016. Feltrapport Havn og Vej Kangerlussuaq 2015-2016. Qeqqata Kommuni. Rapport udført af Rambøll.
- /24/ Cuyler, C., Rosing, M., Mølgaard, H., Heinrich, R., & Raundrup K., 2010. Status of two West Greenland Caribou populations 2010 1) Kangerlussuaq-Sisimiut 2) Akia-Maniitsoq. Greenland Institute of Natural Resources.
- /25/ www.natur.gl/pattedyr-og-fugle/landpattedyr/moskusokse. 2010. Afsnit forfattet af Christine Cuyler
- /26/

BILAG 1 FLORALISTER

Art	Lok. 1	Lok. 1-2	Lok. 2	Lok. 2-3	Lok. 3	Lok. 3-10	Lok. 10	Lok. 11	Lok. 12	Lok. 13	Lok. 14
Agerpadderok	X	X		X	X	X		X	X		X
Alpetjærenellike											
Alpeærenpris				X							
Arktisk alperose		X				X					
Arktisk pil	X	X									
Arktisk siv	X	X		X							
Arktisk øjentrøst		X									
Bjergulvefod											
Blank star		X		X						X	
Blågrå pil	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X
Blågrå rapgræs	X	X	X	X		X				X	
Blålyng											
Brandtroldurt											
Buestar				X							
Bukkeblad											
Bølget bunke											
Børstekobresie		X		X		X					
Duftende mangeløv											
Dværgvandranunkel		X									
Dværgbirk	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Dværgpil											
Dværggranunkel											
Dyndurt		X									
Engkarse										X	X
Falklandsstar											
Fjeldbjørnebrod		X		X	X	X					
Fjeldbynke				X		X	X				
Fjeldfestgræs											X
Fjeldfåreleger					X	X					
Fjeldgulaks											
Fjeldguldhavre											
Fjeldhønsetarm		X		X			X				

Art	Lok. 15	Lok. 16	Lok. 17	Lok. 18	Lok. 19	Lok. 20	Lok. 21	Lok. 22	Lok. 23	Lok. 24	Lok. 25
Agerpadderok	X		X			X		X	X		
Alpetjærenellike											
Alpeærenpris											
Arktisk alperose											
Arktisk pil						X	X				
Arktisk siv											
Arktisk øjentrøst											
Bjergulvefod											
Blank star		X		X							
Blågrå pil	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X
Blågrå rapgræs						X		X	X		
Blålyng											
Brandtroldurt											
Buestar											
Bukkeblad											
Bølget bunke											
Børstekobresie											
Duftende mangeløv											
Dværgvandranunkel											
Dværgbirk	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X
Dværgpil											
Dværggranunkel											
Dyndurt				X							
Engkarse											
Falklandsstar											
Fjeldbjørnebrod						X					
Fjeldbynke										X	X
Fjeldfestgræs						X				X	
Fjeldfåreleger											
Fjeldgulaks											
Fjeldguldhavre											
Fjeldhønsetarm					X					X	X

Art	Lok. 15	Lok. 16	Lok. 17	Lok. 18	Lok. 19	Lok. 20	Lok. 21	Lok. 22	Lok. 23	Lok. 24	Lok. 25
Fjeldkalkkarse									X		
Fjeldpindsvineknop											
Fjeldrottehale										X	X
Fjeldsyre											
Fugleklobraya											
Glatskulpet draba											
Grønlandsk blåklokke	X				X					X	
Grønlandsk fjeldsimmer									X		X
Grønlandsk frytle											
Grønlandsk kattefod											
Grønlands post	X					X					
Gul rævehale											
Hedemelbærris											
Hestehale											
Hirsestar											
Hovedstar											
Hårstar											
Kantlyng											
Kastanjesiv											
Klippepotentil											
Klippestenbræk											
Klippesvingel	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
Kolbestar								X	X		X
Kratrørhvene	X	X				X					
Labradortroldurt						X					
Laplands troldurt		X									
Liden padderok											
Liden sommerkonval											
Liden stenurt											
Mangeblomstret frytle						X			X		X
Mosebølle	X		X		X	X		X	X		

Art	Lok. 26	Lok. 27	Lok. 28	Lok. 29	Lok. 30	Lok. 31	Lok. 32	Lok. 33	Lok. 34	Lok. 35	Lok. 36
Agerpadderok	X					X		X	X		
Alpetjærenellike											
Alpeærenpris											
Arktisk alperose											
Arktisk pil											
Arktisk siv											
Arktisk øjentrøst											
Bjergulvefod											
Blank star											
Blågrå pil	X			X	X	X	X	X		X	X
Blågrå rapgræs			X		X	X	X	X	X		
Blålyng											
Brandtroldurt											
Buestar											
Bukkeblad											
Bølget bunke											
Børstekobresie											
Duftende mangeløv											
Dværgvandranunkel											
Dværgbirk	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
Dværgpil							X				
Dværggranunkel											
Dyndurt											
Engkarse											
Falklandsstar											
Fjeldbjørnebrod											
Fjeldbynke											
Fjeldfestgræs			X		X	X	X	X			
Fjeldfåreleger											
Fjeldgulaks				X		X	X	X	X	X	
Fjeldguldhavre											
Fjeldhønsetarm				X						X	

Art	Lok. 26	Lok. 27	Lok. 28	Lok. 29	Lok. 30	Lok. 31	Lok. 32	Lok. 33	Lok. 34	Lok. 35	Lok. 36
Fjeldkalkkarse											
Fjeldpindsvineknop											
Fjeldrottehale											
Fjeldsyre											
Fugleklobraya											
Glatskulpet draba											
Grønlandsk blåklokke										X	
Grønlandsk fjeldsimmer		X									
Grønlandsk frytle											
Grønlandsk kattefod											
Grønlands post											
Gul rævehale											
Hedemelbærris											
Hestehale											
Hirsestar											
Hovedstar											
Hårstar	X		X		X						
Kantlyng											
Kastanjesiv											
Klippepotentil											
Klippestenbræk											
Klippevingel		X		X					X	X	X
Kolbestar	X	X									X
Kratrørhvene		X									
Labradortroldurt											
Laplunds troldurt											
Liden padderok											
Liden sommerkonval										X	
Liden stenurt											
Mangeblomstret frytle						X		X	X		
Mosebølle		X				X	X	X		X	X

Art	Lok. 37	Lok. 38	Lok. 39	Lok. 40	Lok. 41	Lok. 42	Lok. 43	Lok. 44	Lok. 45	Lok. 46	Lok. 47
Fjeldkalkkarse											
Fjeldpindsvineknop											
Fjeldrottehale											
Fjeldsyre											
Fugleklobraya											
Glatskulpet draba											
Grønlandsk blåklokke	X										
Grønlandsk fjeldsimmer	X										
Grønlandsk frytle											
Grønlandsk kattefod											
Grønlands post											
Gul rævehale											
Hedemelbærris										X	
Hestehale											
Hirsestar											
Hovedstar											
Hårstar											
Kantlyng										X	
Kastanjesiv									X		
Klippepotentil											
Klippestenbræk											
Klippesvingel	X	X	X			X	X				
Kolbestar	X		X	X							
Kratrørhvene											
Labradortroldurt											
Laplands troldurt										X	X
Liden padderok											
Liden sommerkonval											X
Liden stenurt											
Mangeblomstret frytle						X			X	X	
Mosebølle	X	X		X				X	X	X	X

Art	Lok. 48	Lok. 49	Lok. 50	Lok. 51	Lok. 52	Lok. 53	Lok. 54	Lok. 55	Lok. 56	Lok. 57	Lok. 58
Agerpadderok		X		X							
Alpetjærenellike						X					
Alpeærenpris											
Arktisk alperose											
Arktisk pil				X				X			
Arktisk siv											
Arktisk øjentrøst							X				
Bjergulvefod											
Blank star											
Blågrå pil	X			X	X		X	X	X	X	X
Blågrå rapgræs	X	X		X	X	X	X	X			
Blålyng							X				
Brandtroldurt											
Buestar											
Bukkeblad											
Bølget bunke	X			X							
Børstekobresie	X				X	X			X	X	X
Duftende mangeløv											
Dværgvandranunkel											
Dværgbirk	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Dværgpil											
Dværggranunkel											
Dyndurt											
Engkarse											
Falklandsstar											
Fjeldbjørnebrod							X				
Fjeldbynke											
Fjeldfestgræs											
Fjeldfåreleger											
Fjeldgulaks											
Fjeldguldhavre											
Fjeldhønsetarm					X	X	X				

Art	Lok. 48	Lok. 49	Lok. 50	Lok. 51	Lok. 52	Lok. 53	Lok. 54	Lok. 55	Lok. 56	Lok. 57	Lok. 58
Fjeldkalkkarse											
Fjeldpindsvineknop											
Fjeldrottehale											
Fjeldsyre											
Fugleklobraya											
Glatskulpet draba											
Grønlandsk blåklokke							X				
Grønlandsk fjeldsimmer					X			X			
Grønlandsk frytle											
Grønlandsk kattefod							X				
Grønlands post											
Gul rævehale											
Hedemelbærris											
Hestehale											
Hirsestar			X	X							X
Hovedstar											
Hårstar			X								
Kantlyng					X						
Kastanjesiv											
Klippepotentil											
Klippestenbræk											
Klippesvingel					X				X		
Kolbestar						X		X		X	
Kratrørhvene											
Labradortroldurt											
Laplands troldurt											
Liden padderok											
Liden sommerkonval					X						
Liden stenurt											
Mangeblomstret frytle						X					X
Mosebølle		X	X	X	X		X	X			

Art	Lok. 48	Lok. 49	Lok. 50	Lok. 51	Lok. 52	Lok. 53	Lok. 54	Lok. 55	Lok. 56	Lok. 57	Lok. 58
Mosepost		X	X								
Mosestar				X							
Mælkebøtte sp.							X				
Norsk star											
Otteradet ulvefod											
Polarkæruld			X								
Polarvalmue											
Purpurrørhvene	X	X				X				X	
Purpurstenbræk											
Rank kodriver											
Rank star											
Revling			X				X	X	X	X	X
Rosenrod											
Rypestar											
Rødlig norel								X			
Smalbladet kæruld											
Småblomstret frytle											
Sneensian											
Snefirling											
Snefrytle											
Sneranunkel											
Snehvid potentil											
Sort bakkestjerne							X				
Steppestar					X	X	X				
Steppeannelgræs											
Stilkfladstjerne											
Stjernestenbræk											
Storblomstret gederams											
Storblomstret sommerkonval											
Sylstar											
Sæterstar								X			

Art	Lok. 59	Lok. 60	Lok. 61	Lok. 62	Lok. 63	Lok. 64	Lok. 65	Lok. 66	Lok. 67	Lok. 68	Lok. 69
Agerpadderok		X						X			
Alpetjærenellike											
Alpeærenpris											
Arktisk alperose											
Arktisk pil	X	X	X					X		X	
Arktisk siv											
Arktisk øjentrøst											
Bjergulvefod											
Blank star										X	
Blågrå pil	X	X	X	X	X	X	X				X
Blågrå rapgræs					X		X			X	
Blålyng								X	X		
Brandtroldurt											
Buestar											
Bukkeblad											
Bølget bunke											
Børstekobresie						X					X
Duftende mangeløv											
Dværgvandranunkel									X		
Dværgbirk	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X
Dværgpil											
Dværggranunkel											
Dyndurt											
Engkarse											
Falklandsstar											
Fjeldbjørnebrod											
Fjeldbynke											
Fjeldfestgræs											
Fjeldfåreleger											
Fjeldgulaks											
Fjeldguldhavre											
Fjeldhønsetarm						X					

Art	Lok. 59	Lok. 60	Lok. 61	Lok. 62	Lok. 63	Lok. 64	Lok. 65	Lok. 66	Lok. 67	Lok. 68	Lok. 69
Fjeldkalkkarse											
Fjeldpindsvineknop											
Fjeldrottehale							X				
Fjeldsyre											
Fugleklobraya											
Glatskulpet draba											
Grønlandsk blåklokke											
Grønlandsk fjeldsimmer											
Grønlandsk frytle											
Grønlandsk kattefod											
Grønlands post											
Gul rævehale											
Hedemelbærris											
Hestehale											
Hirsestar		X	X	X			X			X	
Hovedstar											
Hårstar											
Kantlyng							X		X		
Kastanjesiv											
Klippepotentil											
Klippestenbræk											
Klippesvingel						X	X	X			
Kolbestar	X			X		X					
Kratrørhvene											
Labradortroldurt											
Laplunds troldurt											
Liden padderok											
Liden sommerkonval							X				
Liden stenurt											
Mangeblomstret frytle					X						X
Mosebølle	X	X	X	X	X	X	X	X			X

Art	Lok. 70	Lok.172	Lok.173	Lok.174	Lok.175	Lok.176	Lok.177	Lok.178	Lok.179	Lok.180	Lok.181
Agerpadderok											
Alpetjærenellike			X								
Alpeærenpris											
Arktisk alperose							X				
Arktisk pil	X										
Arktisk siv											
Arktisk øjentrøst											
Bjergulvefod								X			
Blank star											
Blågrå pil		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Blågrå rapgræs		X	X	X		X	X	X	X		
Blålyng											
Brandtroldurt											
Buestar											
Bukkeblad											
Bølget bunke											
Børstekobresie											
Duftende mangeløv											
Dværgvandranunkel											
Dværgbirk	X	X	X	X			X		X	X	X
Dværgpil											
Dværggranunkel											
Dyndurt											
Engkarse											
Falklandsstar						X					
Fjeldbjørnebrod											
Fjeldbynke											
Fjeldfestgræs		X	X	X			X		X		X
Fjeldfåreleger											
Fjeldgulaks											
Fjeldguldhavre						X					
Fjeldhønsetarm			X			X	X				

Art	Lok. 70	Lok.172	Lok.173	Lok.174	Lok.175	Lok.176	Lok.177	Lok.178	Lok.179	Lok.180	Lok.181
Fjeldkalkkarse											
Fjeldpindsvineknop											
Fjeldrottehale											
Fjeldsyre						X					
Fugleklobraya											
Glatskulpet draba											
Grønlandsk blåklokke		X				X	X				
Grønlandsk fjeldsimmer							X				
Grønlandsk frytle											
Grønlandsk kattefod											
Grønlands post		X						X		X	X
Gul rævehale											
Hedemelbærris											
Hestehale											
Hirsestar											
Hovedstar											
Hårstar											
Kantlyng				X				X	X		
Kastanjesiv											
Klippepotentil											
Klippestenbræk											
Klippesvingel		X	X	X		X		X	X	X	X
Kolbestar	X										
Kratrørhvene		X	X			X					
Labradortroldurt											
Laplands troldurt											
Liden padderok					X						
Liden sommerkonval							X			X	X
Liden stenurt											
Mangeblomstret frytle											
Mosebølle	X	X	X	X		X	X			X	X

Art	Lok. 70	Lok.172	Lok.173	Lok.174	Lok.175	Lok.176	Lok.177	Lok.178	Lok.179	Lok.180	Lok.181
Tofarvet star											
Topspirende pileurt	X	X				X					
Tornet stenbræk							X				X
Tretandspotentil								X	X		X
Tuekogleaks									X		
Tuelimurt							X				
Tuestenbræk											
Tundrapil					X						
Tyttebær					X				X		
Vandstjerne											
Vahls potentil											
Vahls pragtstjerne		X									
Vardefrytle		X	X	X		X					

Art	Lok.183	Lok.184	Lok.185	Lok.186	Lok.187	Lok.188	Lok.189	Lok.190	Lok.191	Lok.192	Lok.193
Agerpadderok	X	X	X		X	X	X				
Alpetjærenellike											
Alpeærenpris											
Arktisk alperose											X
Arktisk pil											
Arktisk siv											
Arktisk øjentrøst											
Bjergulvefod	X										
Blank star				X			X				
Blågrå pil	X	X			X	X		X	X	X	X
Blågrå rapgræs	X				X		X	X		X	
Blålyng											
Brandtroldurt	X										
Buestar											
Bukkeblad									X		
Bølget bunke											
Børstekobresie											
Duftende mangeløv											
Dværgvandranunkel											
Dværgbirk	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X
Dværgpil											
Dværggranunkel							X				
Dyndurt											
Engkarse											
Falklandsstar		X									
Fjeldbjørnebrod	X	X					X				
Fjeldbynke				X							
Fjeldfestgræs	X		X		X				X		
Fjeldfåreleger											
Fjeldgulaks	X								X		
Fjeldguldhavre											
Fjeldhønsetarm	X				X	X		X	X		

Art	Lok.183	Lok.184	Lok.185	Lok.186	Lok.187	Lok.188	Lok.189	Lok.190	Lok.191	Lok.192	Lok.193
Fjeldkalkkarse											
Fjeldpindsvineknop				X							
Fjeldrottehale											
Fjeldsyre											
Fugleklobraya											
Glatskulpet draba											
Grønlandsk blåklokke	X							X	X		
Grønlandsk fjeldsimmer	X		X							X	
Grønlandsk frytle											
Grønlandsk kattefod											
Grønlands post	X				X						
Gul rævehale							X				
Hedemelbærris					X						X
Hestehale		X		X			X				
Hirsestar											
Hovedstar											
Hårstar											
Kantlyng			X		X						
Kastanjesiv											
Klippepotentil											
Klippestenbræk											
Klippesvingel	X				X		X	X		X	
Kolbestar											
Kratrørhvene											
Labradortroldurt											
Laplands troldurt											
Liden padderok											
Liden sommerkonval						X					
Liden stenurt											
Mangeblomstret frytle											
Mosebølle	X	X	X	X		X		X	X	X	X

Art	Lok.183	Lok.184	Lok.185	Lok.186	Lok.187	Lok.188	Lok.189	Lok.190	Lok.191	Lok.192	Lok.193
Tofarvet star											
Topspirende pileurt	X			X							
Tornet stenbræk	X				X				X	X	
Tretandspotentil			X			X		X		X	
Tuekogleaks											
Tuelimurt									X		
Tuestenbræk											
Tundrapil	X				X		X				
Tyttebær											
Vandstjerne											
Vahls potentil											
Vahls pragtstjerne	X					X	X	X			
Vardefrytle			X		X						X

Art	Lok.194	Lok.195	Lok.196	Lok.197	Lok.198	Lok.199	Lok.200	Lok.201	Lok.202
Agerpadderok			X				X		
Alpetjærenellike									
Alpeærenpris									
Arktisk alperose	X				X	X	X		X
Arktisk pil									
Arktisk siv									
Arktisk øjentrøst									
Bjergulvefod		X							
Blank star									
Blågrå pil		X	X	X	X	X	X	X	X
Blågrå rapgræs						X	X	X	X
Blålyng									
Brandtroldurt			X						
Buestar									
Bukkeblad									
Bølget bunke			X			X			
Børstekobresie									
Duftende mangeløv									
Dværgvandranunkel									
Dværgbirk	X		X	X	X	X	X	X	X
Dværgpil									
Dværggranunkel									
Dyndurt									
Engkarse									
Falklandsstar									
Fjeldbjørnebrod			X						X
Fjeldbynke									
Fjeldfestgræs	X			X				X	X
Fjeldfåreleger									
Fjeldgulaks								X	
Fjeldguldhavre									
Fjeldhønsetarm						X	X	X	X

Art	Lok.194	Lok.195	Lok.196	Lok.197	Lok.198	Lok.199	Lok.200	Lok.201	Lok.202
Fjeldkalkkarse									
Fjeldpindsvineknop									
Fjeldrottehale									
Fjeldsyre		X						X	
Fugleklobraya									
Glatskulpet draba									
Grønlandsk blåklokke							X	X	
Grønlandsk fjeldsimmer	X								X
Grønlandsk frytle									
Grønlandsk kattefod									
Grønlands post		X	X			X			
Gul rævehale									
Hedemelbærris	X								
Hestehale						X			
Hirsestar									
Hovedstar									
Hårstar									
Kantlyng	X								
Kastanjesiv									X
Klippepotentil								X	
Klippestenbræk									
Klippesvingel		X		X	X	X			X
Kolbestar									
Kratrørhvene									
Labradortroldurt									
Laplands troldurt									
Liden padderok									
Liden sommerkonval					X				
Liden stenurt									
Mangeblomstret frytle									
Mosebølle			X	X	X	X	X		X

Art	Lok.194	Lok.195	Lok.196	Lok.197	Lok.198	Lok.199	Lok.200	Lok.201	Lok.202
Tofarvet star									
Topspirende pileurt		X					X	X	X
Tornet stenbræk	X					X	X	X	X
Tretandspotentil						X			
Tuekogleaks									
Tuelimurt		X							
Tuestenbræk									
Tundrapil									X
Tyttebær									
Vandstjerne									
Vahls potentil									
Vahls pragtstjerne						X		X	X
Vardefrytle	X					X		X	X

BILAG 2

GRØNLANDSK BLISGÅS

Foto: Hans Holt, Sisimiut Kommunia